ឥតបង់លុយ ឬ ឥតបង់ថ្លៃ

វាពិតជាមានឯកសិទ្ធិត្រឡប់មករោងឧបោសថវិញ នៅព្រឹកនេះ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែឆ្ងល់...បងប្រុស នេវីល បាននិយាយថា មនុស្សជាច្រើនមិនអាចស្ដាប់ឮពីខាងក្រោយបានទេ។ តើអ្នកឮខ្ញុំបានច្បាស់ទេ អ្នកនៅខាងក្រោយ? មិនអីទេ? មិនអីទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ ដូច្នេះខ្ញុំត្រូវតែបញ្ចេញសំឡេងឲ្យបានខ្លាំង ដើម្បីឲ្យមនុស្សដឹងថាខ្ញុំនៅជិតនេះ។

2 ដូច្នេះ ខ្ញុំចាំថាពេលមួយដែលខ្ញុំធ្វើការនៅសេវាសាធារណៈ។ ខ្ញុំមកដល់ជណ្ដើរ...ហើយខ្ញុំធ្លាប់ពាក់ស្បែកជើងធំៗ ដោយមានចំណង់ចំណូលចិត្តនៃភាពទាក់ទាញ ពីការដើរលើបន្ទាត់ខ្ពស់។ ហើយខ្ញុំកំពុងឡើងលើជណ្ដើរ។ ហើយលោកស្រី អ៊ីហាល ដែលជាមិត្តរបស់ខ្ញុំ គឺនៅក្បែរកន្លែងកុងតាក់។ ខ្ញុំប្រាកដថាលោក ជីនផើនៅទីនោះនឹងស្គាល់នាង ច្បាស់ណាស់។ ដូច្នេះអេឌីតបាននិយាយថា "ប៊ីលី អ្នកធ្វើឱ្យមានសំលេងខ្លាំងណាស់ ដូចជាមិត្តតូចម្នាក់ ដែលខ្ញុំធ្លាប់ឃើញ។" បោះជំហ៊ានធំៗទាំងនេះ មកជាជំហានមួយៗ។

3 ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ អេឌីត ខ្ញុំតូចណាស់ ខ្ញុំត្រូវតែប្រាប់អ្នកគ្រប់គ្នាដឹងថាខ្ញុំនៅក្បែរ ធ្វើឱ្យមានសំឡេងខ្លាំង។"

4 មែនហើយ ខ្ញុំទើបតែមកពីទទួលទូរសព្ទ។ បងប្រុសនេវិលបានប្រាប់ខ្ញុំថា មិត្តល្អរបស់យើង គឺបងប្រុសរ៉យ រ៉ូប៊ីសុន នៅឆ្ងាយពីកម្មវិធីព្រឹកនេះ ដោយសារឈឺ។ គាត់...គាត់បានដុះថ្គាមផុត។ វាបណ្ដាលឲ្យមានការឆ្លងមេរោគ ហើយធ្វើឲ្យគាត់ក្ដៅខ្លួន។ ហើយខ្ញុំគិតថា គាត់នឹងដកវាភ្លាម។ ហើយ រ៉យបានដូចជាឪពុករបស់យើងនៅទីនេះ ហើយយើងស្រឡាញ់គាត់។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "បងប្រុសរ៉យ ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងចូលទៅក្នុង បន្តិចទៀតនេះ ដើម្បីថ្វាយបង្គំ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងសុំឱ្យក្រុមជំនុំ យើងទាំងអស់គ្នានឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកនៅព្រឹកនេះ" ហើយនៅថ្ងៃស្អែក នៅពេលដែលគាត់នឹងទៅ ត្រូវបានគេយកចិត្តទុកដាក់។ ធ្មេញដុះកោង ឬមានអ្វីមួយបង្កប់ខុស ហើយត្រូវកាត់វាចេញ ហើយយកវាចេញ។

5 បងប្រុស រ៉យ គឺជាអតីតយុទ្ធជន ដូចដែលអ្នកទាំងអស់គ្នាដឹងស្រាប់ហើយថា ពីសង្គ្រាមលោកលើកទី២ ដែលទើបតែត្រូវបានបាញ់សម្លាប់។ ហើយ

ប្រសិនបើវាមិនបានសម្រាប់សេចក្តីល្អរបស់ព្រះទេ គាត់ក៏នឹងមិនមានជីវិតដែរ។ គាត់ត្រូវបានគេដាក់នៅក្នុងចំណោមមនុស្សស្លាប់អស់រយៈពេលជាយូរ ដែលបានផ្លុំចេញនៅទីនេះ ហើយជើងបានផ្ទុះចេញ ហើយសរសៃប្រសាទសំខាន់ទាំងពីរបានស្លាប់។ ហើយគ្រូពេទ្យបាននិយាយថា "ប្រសិនបើគាត់អាចរស់នៅ គាត់នឹងមិនអាចដើរបានមួយជំហានទេ។" ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គាត់ធ្វើការជារៀងរាល់ថ្ងៃ ឡើងភ្នំ និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។ ព្រះទ្រង់បានប្រព្រឹត្តល្អចំពោះគាត់ ដោយសារគាត់ជាមនុស្សល្អ ហើយយើងស្រឡាញ់គាត់។ ហើយយើង យើង—យើងមិនមែនទាំងអស់...

6 បើយើងរស់នៅត្រឹមត្រូវ នោះមិនមានន័យថាយើងមានភាពស៊ាំនឹងបញ្ហានោះទេ។ និយាយឱ្យត្រង់ទៅ វាមានន័យថាបញ្ហាទាំងអស់ត្រូវបានដឹកនាំផ្លូវរបស់យើង។ "មនុស្សសុចរិតមានទុក្ខវេទនាជាច្រើន ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់រំដោះគាត់ចេញពីពួកគេទាំងអស់។" នោះជាផ្នែកដ៏រុងរឿង។

7 ដូច្នេះ យើងនឹងសុំការអធិស្ឋានពិសេសនៅព្រឹកនេះ សម្រាប់បងប្រុស រ៉យ។ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើមានអ្នកនៅទីនេះ មិនទាន់បានអធិស្ឋានឱ្យទេ ហើយចង់ឱ្យគេចងចាំក្នុងពាក្យអធិដ្ឋាន? ប្រសិនបើពួកគេគ្រាន់តែលើកដៃឡើង។ ត្រូវហើយ។ វាមិនអីទេ។ សូមឈរមួយភ្លែត ប្រសិនបើអ្នកចង់ ពេលយើងអធិស្ឋាន។

8 ព្រះអម្ចាស់អើយ ពួកយើងមកថ្ងៃនេះ នៅដើមថ្ងៃសប្ប័ទ។ ហើយព្រះអាទិត្យកំពុងតែហោះឆ្លងកាត់ពិភពលោក ដើម្បីនាំពន្លឺ និងជីវិតដល់អ្វីៗដែលត្រូវបានតាំងឲ្យធ្វើដូច្នេះ។ ហើយនៅដើមដំបូងនៃការបម្រើ ដែលយើងជាផ្នែកមួយនៃក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ដែលត្រូវបានហៅឱ្យកាន់កម្មវិធីព្យាបាល ការព្យាបាលរាងកាយសម្រាប់រាងកាយ ដើម្បីបំពេញបំណងប្រាថ្នា និងបំណងប្រាថ្នារបស់ព្រះអម្ចាស់ដ៏មានព្រះពររបស់យើង ដែលបានរងរបួសដោយសារអំពើរំលងរបស់យើង ហើយជាមួយនឹងស្នាមរបួសរបស់ទ្រង់ យើងបានជាសះស្បើយ ហើយយើងនឹងសួរថា នៅពេលចាប់ផ្តើមនៃការថ្វាយបង្គំ ដូចដែលវាចាប់ផ្តើមយកស្លាបរបស់វា ក្នុងបទចម្រៀង ហើយចិត្តរបស់យើងចាប់ផ្តើមលើកឡើង ដែលយើងនឹងនឹកឃើញនៅព្រឹកនេះ ព្រះអម្ចាស់ បងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់យើងរ៉យ រ៉ូប៊ីសុន ជាអ្នកបម្រើដ៏រាបទាបរបស់ទ្រង់។ ហើយយើងដឹងថា ទ្រង់បានទុកជីវិតរបស់គាត់នៅសមរភូមិ

ហើយទ្រង់បានល្អចំពោះគាត់។ ហើយសព្វថ្ងៃនេះគាត់រងទុក្ខដោយទុក្ខលំបាក ដែលគាត់មិនអាចចូលព្រះវិហារបាន។

9 ព្រ ះអម្ចាស់អើយ កាលដែលគេអធិស្ឋាននៅផ្ទះរបស់យ៉ូហាន ម៉ាកុស មាន ទេវតាមួយអង្គចុះមកក្នុងគុក កន្លែងដែលពេត្រុសស្ថិតនៅក្នុងទាសករ នៅទីនោះ បានបើកទ្វារយ៉ាងអាថ៌កំបាំង ហើយនាំគាត់ចេញទៅ។

10 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គនៅតែជាព្រះ។ ទេវតាទាំងនោះនៅតាមបញ្ជា របស់ទ្រង់នៅព្រឹកនេះ។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំយើងខ្ញុំអធិស្ឋាននៅទីនេះ ក្នុងដំណាក់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ថាទេវតានឹងចុះទៅផ្ទះរបស់បងប្រុស រ៉ូប៊ីសុន។ បំណងប្រាថ្នារបស់គាត់គឺនៅកន្លែងរបស់គាត់នៅទីនេះ ប៉ុន្តែទុក្ខព្រួយបានធ្វើឲ្យ គាត់ធ្លាក់ចុះ។ ហើយសូមទេវតានៃព្រះបានរំដោះគាត់ ឱ្យបានជាសះស្បើយ ដូច្នេះ គាត់អាចមកកន្លែងគាត់ម្តងទៀតនៅដំណាក់របស់ព្រះ។

11 មានអ្នកផ្សេងទៀតដែលបានឆ្លងកាត់ការលំបាក គេ—ពួកគេឈឺ។ ហើយ យើងបានឃើញស្ត្រីចំណាស់ម្នាក់ ខណៈនាងរៀបនឹងអង្គុយហើយលើកដៃ ពេល នាងកំពុងតែដើរញ័រលើជើង។ នាងបានមកដំណាក់របស់ព្រះ ដើម្បីឱ្យបាន ជាសះស្បើយ។ សូមព្រះអង្គ ប្រទានពរឲ្យនាង នឹងអាចចេញទៅដើររួច ដូចជា នៅរដូវផ្ការីកនិងយុវវ័យរបស់យុវនារីម្នាក់។

12 អ្នកដទៃទៀតដែលលើកដៃ ពួកគេជាច្រើនបានឡើង ព្រោះវាត្រូវបានចែង ហើយត្រូវបានដកស្រង់ពីមុនមក "ទុក្ខលំបាករបស់មនុស្សសុចរិតមានជាច្រើន ប៉ុន្តែព្រះបានរំដោះគាត់ចេញពីពួកគេទាំងអស់។" សូមអោយយើងហោះទៅឆ្ងាយ នៅថ្ងៃនេះ ក្នុងសេចក្ដីជំនឿ ដែលជាដៃនៃសេចក្តីជំនឿ ដែលនឹងរំដោះយើងពីជំងឺ និងទុក្ខលំបាកទាំងអស់។ នៅពេលដែលកម្មវិធីត្រូវបានបញ្ចប់ សូមកុំអោយមាន អ្នកទន់ខ្សោយនៅកណ្តាលយើង។

13 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គប្រទានអោយអ្នកដែលមិនជឿទាំងអស់នឹង ក្លាយទៅជាអ្នកជឿ។ ហើយកាលដែលយើងរំពឹងគិតលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយកវាមកដាក់ក្នុងចិត្តយើង ហើយស្រោចទឹករហូតដល់ វាក្លាយជាផលផ្លែនៃព្រះបន្ទូល។ សូមធ្វើការនេះសម្រាប់យើងខ្ញុំ ដូចដែលយើង ឱនក្បាលដោយរាបទាប ហើយទូលសូមវាក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

សូមអង្គុយចុះ។

14 មុននឹងចូលទៅក្នុងសារនៃកម្មវិធីសម្រាប់ព្រឹកនេះ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកចាំក្នុងចិត្តរបស់អ្នក បន្តិច។ ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់មានវិស្សមកាល ហើយចង់ចូលរួមក្នុងកម្មវិធីមួយដែលនឹងធ្វើឡើងនៅមីតដលថោន រដ្ឋអូហៃយ៉ូ ចាប់ពីថ្ងៃច័ន្ទ មួយសប្ដាហ៍ វានឹងនៅកន្លែងបោះជំរំ។

15 តើអ្នកស្គាល់ឈ្មោះកន្លែងបោះជំរុំទេ ហ្សៃន? [បងប្រុស ហ្សៃននិយាយថា "បាននិយាយថាវាមានចម្ងាយ១២ ម៉ាយពីមីតដលថោន។"—អេដ។] បងប្រុសស៊ូលីវ៉ាន់។ មីតដលថោនគឺជាទីក្រុងតូចមួយ ខ្ញុំគិតថាដូចជាជេហ្វឺសាន់វិលនៅទីនេះ។ វាជាមជ្ឈមណ្ឌលកីឡាបាល់បោះ។ បងប្រុសស៊ូលីវ៉ាន់គឺជាគ្រូគង្វាលនៅទីនោះ។ ម្នាក់នៃក្រុមជំនុំដំណឹងល្អពេញលេញ ដែលមានចំនួនហុកសិបជាងដែលសហការគ្នានៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនេះ នឹងអាចប្រាប់អ្នកពីកន្លែងបោះជំរុំ។

16 ហើយនឹងមានខ្ទមជាច្រើននៅកន្លែងបោះជំរុំ ដូច្នេះខ្ញុំត្រូវបានប្រាប់ឱ្យថែរក្សាមនុស្សដែលចង់មក។ ហើយការប្រជុំនឹងចាប់ផ្ដើមពីថ្ងៃចន្ទដល់ថ្ងៃសៅរ៍ ដែលមានរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ។ ហើយនឹងមិនមាននៅថ្ងៃអាទិត្យនោះទេ ដោយសារតែព្រះវិហារផ្សេងទៀត ដែលពួកគេអាចទៅមានកម្មវិធីធម្មតារបស់ពួកគេ។ ប្រហែលនឹងជាកម្មវិធីព្យាបាល ឬការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ ជារៀងរាល់យប់។ ហើយអ្នកគ្រប់គ្នាត្រូវបានអញ្ជើញ។ ហើយវានឹងចាប់ផ្ដើមនៅថ្ងៃទី១០ខែសីហាដល់ថ្ងៃទី១៥ពីថ្ងៃច័ន្ទដល់ថ្ងៃសៅរ៍។ ហើយប្រសិនបើអ្នកមានវិស្សមកាល—ហើយមានវិស្សមកាលរបស់អ្នកមកដល់ ហើយអ្នកចង់ចំណាយវាតាមរបៀបនេះ ជាការប្រសើរណាស់ យើងប្រាកដជារីករាយដែលមានអ្នក។

17 ខ្ញុំក៏សូមលើកទឹកចិត្តដល់អស់អ្នកដែលមិនបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកជាគ្រិស្ទាន នៅព្រឹកនេះ ហើយគិតវាចប់។ ហើយត្រូវត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់កម្មវិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដែលនឹងមានក្នុងពេលប្រហែលសែសិបប្រាំនាទី ឥឡូវនេះ។ នោះនឹងមាននៅទីនេះនៅព្រះវិហារ។

18 យើងងាយនឹងលើកទឹកចិត្តមនុស្សឲ្យទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកជាគ្រិស្ទាន ដោយដឹងថាវាចាំបាច់សម្រាប់សេចក្ដីសង្គ្រោះ។ ដ្បិតវាត្រូវបានសរសេរដោយព្រះអម្ចាស់របស់យើង បេសកកម្មចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ បេសកកម្មចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ចំពោះក្រុមជំនុំ។ ឬដូចដែលទ្រង់បានបង្គាប់ដល់ក្រុមជំនុំ ចុងក្រោយ

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរចេញទៅក្នុងលោកិយទាំងមូល ហើយផ្សាយដំណឹងល្អដល់មនុស្សទាំងអស់។ អ្នកណាដែលជឿ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនឹងបានសង្គ្រោះ។" ដូច្នេះ យើងដឹងថាវាសំខាន់ណាស់ដែលយើងទទួលការជ្រមុជដោយការជ្រមុជចូលក្នុងទឹក។

19 ហើយយើងនឹងរីករាយក្នុងការផ្តល់កម្មវិធីនេះដល់អ្នក ចំពោះអ្នកណាដែលជឿក្នុងចិត្តថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលទ្រង់សុគតដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សមានបាប ហើយអ្នកគឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលទ្រង់បានសុគតដើម្បីសង្គ្រោះ ហើយចង់មកទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការផ្តាច់បាបរបស់អ្នក និយាយ ទៅកាន់ពិភពលោក ថាអ្នកជឿថាអំពើបាបរបស់អ្នកត្រូវបានលុបចោល ហើយឥឡូវនេះ អ្នកនឹងក្លាយទៅជាសិស្សរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដើម្បីឈរជើងរបស់អ្នក។

20 បើអ្នកគ្មានព្រះវិហារទៅទេ យើងរីករាយដែលមានអ្នកមកប្រកបជាមួយយើង។ យើងមិនមានសមាជិកនៅទីនេះទេ។ វាជារោងឧបោសថដែលបើកចំហសម្រាប់ព្រះកាយនៃព្រះគ្រីស្ទ នៃគ្រប់និកាយ។ យើងឈរក្នុងនាមជានិកាយអន្តរជាតិ។ ហើយយើងបើកទ្វារដល់ប្រជាជនទាំងអស់ មិនថាពួកគេជានរណាមានពណ៌សម្បុរ ពូជសាសន៍ ឬជំនឿអ្វីទេ គ្រប់គ្នាត្រូវបានស្វាគមន៍។ "អ្នកណាចង់មក សូមមក។" ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនមានព្រះវិហារផ្សេងទៀតទេ យើងនឹងរីករាយដែលអ្នកគ្រាន់តែមកប្រកបជាមួយយើង។ មិនមានអ្វីត្រូវចូលរួមទេ។ គ្រាន់តែចូលមកនៅពេលទ្វារបើកចំហ ហើយប្រកបជាមួយយើង។ នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវការ គ្រាន់តែមកបែបនោះ។ ចូរមកដោយចិត្តបើកចំហ ដាក់ស្មារបស់អ្នកចុះ ហើយជួយយើង ពេលយើងដើរទៅមុខដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ព្រះរាជាណាចក្រនៃព្រះ។ ដ្បិតយើងជឿថា ពេលវេលា ជិតមកដល់ហើយ។ ថានៅពេលដែលអ្វីៗទាំងអស់ដែលបាននិយាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនឹងត្រូវបានសម្រេច។

21 គ្មានការសង្ស័យទេ ប៉ុន្តែអ្នកជាច្រើនបានអានគ្រូសជេវ សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់គាត់ទៅកាន់យូអិន នៅថ្ងៃផ្សេងទៀត ដូចដែលវាត្រូវបានដកស្រង់មកឱ្យខ្ញុំពីកាសែតកាណាដា ដោយមិត្តម្នាក់។ គាត់បាននិយាយថា "បើមានព្រះ ទ្រង់ប្រុងប្រៀបបោសសម្អាតព្រះវិហារម្តងទៀត ជាមួយអ្នកមូលធននិយម ដូចជា

ទ្រង់បានធ្វើកាលពីដើមដំបូង។” ដូច្នេះឥឡូវនេះអ្នកអាចអានរវាងបន្ទាត់ “ទ្រង់បានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីលុបព្រះវិហារចេញម្តងទៀត។” ហើយអាក្រក់ណាស់កុម្មុយនិស្តត្រូវនិយាយរឿងបែបនេះ? គាត់មានអ្វីមួយ។ ត្រូវហើយ។ ដើមឡើយ គឺពួកមូលធននិយម ដែលបង្កបញ្ហា។ យើងជាមូលធននិយម។

22 ខ្ញុំបានឮគ្រូគង្វាលជាទីស្រឡាញ់របស់យើង បងប្រុសនេវិលធ្វើការកត់សម្គាល់តាមកញ្ចក់ទូរទស្សន៍របស់គាត់...ឬវិទ្យុ នៅព្រឹកផ្សេងទៀត ដែលទើបតែបានកន្លងផុតទៅហើយ នៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចបំភ្លេចវាបាន។ ខ្ញុំបានដកស្រង់វាទៅមិត្តរបស់ខ្ញុំ កាលពីយប់មិញ។ ហើយនោះគឺជាការនេះ ថានឹងមាន...បន្ទាប់ពីការដកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ចេញពីផែនដី សាសនាគ្រីស្តផ្លូវការនឹងបន្តទៅមុខ ដោយមិនដឹងពីភាពខុសគ្នានោះទេ។ តើអ្នកធ្លាប់ធ្លាប់... តើមានប៉ុន្មាននាក់បានឮ? វាមិនគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលទេឬ? ពួកគេមិនស្គាល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ ដូច្នេះគេនឹងមិនដឹងថាវាបាត់ទៅណាឡើយ ហើយពួកគេនឹងដំណើរការទៅដូចគ្នា។ នៅពេលដែលរូបចុងក្រោយត្រូវបានផ្សាភ្ជាប់ទៅក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ពួកគេនឹងនៅតែបន្ត ដោយព្យាយាមនាំអ្នកប្រែចិត្តជឿមកកាន់វា ព្រោះពួកគេមិនដឹងថាវាជាអ្វី។ ហើយសាសនាផ្លូវការរបស់ពួកគេនឹងបន្តដូចជាពួកគេដែរ។ ឥឡូវនេះ វាប្រហែលជាមិនធ្លាក់ចូលទៅក្នុងអ្នកដូចដែលវាបានធ្វើចំពោះខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែនោះពិតជាការថ្លែងដ៏គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលមួយ។ ថា ពួកគេនៅឆ្ងាយណាស់ គ្រាន់តែនៅក្នុងពិធីសាសនា រហូតដល់ពួកគេមិនខកខានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឡើយ ដោយសារតែពួកគេមិនដឹងថាវាជាអ្វី ដើម្បីចាប់ផ្តើមជាមួយ។

23 ព្រះជាម្ចាស់អាណិតមេត្តាយើង។ បងប្រុសអើយ ខ្ញុំចង់រស់នៅក្នុងជីវិតនេះ ហើយបំណងប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំ រហូតទាល់តែមានការសោកសៅតិចតួចបំផុតរបស់ទ្រង់ ខ្ញុំនឹងដឹងវានៅក្នុងចិត្ត។ ខ្ញុំគួរធ្វើអ្វីមួយដែលធ្វើឲ្យទ្រង់សោកស្ដាយ ខ្ញុំនឹងអាចទទួលអារម្មណ៍បានក្នុងពេលមួយភ្លែត។

24 ទុកឱ្យគេ អវត្តមានរបស់ទ្រង់តែគេចុះ ខ្ញុំមិនចង់នៅទីនេះទេ នៅពេលដែលទ្រង់មិននៅទីនេះ។ ខ្ញុំចង់ទៅ បាទ មែនហើយ នឹងមិនមានឈាមនៅលើកៅអីមេត្តាករុណាឡើយ។ វានឹងងងឹត ហុយ និងខ្មៅ។ ទីសក្ការៈនឹងគ្មានមេធាវីនៅទីនោះ ដើម្បីប្ដឹងករណីរបស់យើងនៅពេលនោះ។ តើអ្នកដឹងថាបទគម្ពីរចែង

យ៉ាងនោះទេ? ទីសក្ការៈកំពុងពេញដោយផ្សែង។ គ្មានឈាមនៅលើកៅអីមេត្តា នោះទេ នោះជាការជំនុំជំរះ។

25 ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់នឹងសព្វព្រះទ័យ ជួនកាលនៅដើមរដូវស្លឹកឈើជ្រុះនេះ ផ្ដល់ឱ្យយើងនូវការប្រជុំពីរបីយប់ ខ្ញុំគ្រាន់តែបង្កើតវានៅក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំចង់យកសៀវភៅវិវរណៈនោះ សម្រាប់ការសិក្សាលើវា គ្រាន់តែចូលទៅត្រង់ចុះតាមរយៈសៀវភៅវិវរណៈនោះ នៅលើ។

26 ឥឡូវនេះ ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំដឹងថាមានមនុស្សជាច្រើនចូលមក ដើម្បីអធិស្ឋាន។ ហើយការិយាល័យរបស់ខ្ញុំត្រូវបានបិទនៅថ្ងៃនេះ ឬសប្ដាហ៍នេះ។ ហើយមនុស្សមួយចំនួនបានចូលមក មិនបានទទួលឱកាសអធិស្ឋាន នៅទីនោះ ដោយសារក្មេងប្រុសទាំងនោះ បានទៅសម្រាក មួយថ្ងៃ។ ពួកគេមានការងារជាច្រើនដែលត្រូវធ្វើ ការងាររបស់ពួកគេ បូកទាំងការងារនៅរោងឧបោសថ និងការហៅទូរស័ព្ទរបស់ខ្ញុំ និងអ្វីៗទាំងអស់។ វាឆាប់ធ្វើឱ្យអ្នកមានអារម្មណ៍ហត់នឿយ។ ដូច្នេះហើយនោះហើយជាមូលហេតុ។ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំត្រូវចេញទៅកន្លែងណាមួយ យូរៗម្ដង ហើយធ្វើអ្វីដែលប្លែក ហើយខ្ញុំដឹងថាពួកគេធ្វើ ផងដែរ។ ដូច្នេះ ពួកគេបានហៅខ្ញុំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំគិតថាវានឹងមិនអីទេ។" ហើយយើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺនៅពេលបន្តិចទៀតនេះ។

27 ហើយខ្ញុំគិតថា យើងបានអានខ្លះពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។ ប្រសិនបើអ្នកមានព្រះគម្ពីររបស់អ្នកឥឡូវនេះ ចូរយើងងាកទៅរកគម្ពីរអេសាយ។ ខ្ញុំចូលចិត្តឃើញអ្នកយកសៀវភៅរបស់អ្នក ហើយអានវា។ ខ្ញុំអាន...ប្រសិនបើអ្នកមិនលើសពីពាក្យមួយ ឬពីរដែលយើងអាននោះទេ វាគឺជាព្រះបន្ទូលដ៏អស់កល្ប របស់ព្រះ។ វាមិនអាចកន្លងផុតទៅបានទេ។ ជំពូកទី៥៥ នៃអេសាយ ប្រធានបទគឺ "សេចក្ដីសង្គ្រោះដ៏អស់កល្បជានិច្ច។"

> *ហើយ អស់អ្នកដែលស្រេកអើយ ចូរមកឯទីទឹកចុះ ឯអ្នកដែលគ្មានប្រាក់អើយ ចូរមកទិញ ហើយបរិភោគទៅ អើ ចូរមកទិញស្រាទំពាំងបាយជូរ...និងទឹកដោះគោឥតបង់លុយ ឥតថ្លៃទេ។*
>
> *ហេតុអ្វីបានជាចាយប្រាក់ឲ្យ បានតែរបស់ដែលមិនមែនជាអាហារ? ហើយបង់កំឡាំង ឲ្យបានតែរបស់ដែលមិនស្កប់ចិត្តដូច្នេះ? ចូរស្ដាប់*

តាមអញឲ្យអស់ពីចិត្តចុះ នោះឯងនឹងបានបរិភោគយ៉ាងឆ្ងាញ់ ដើម្បីឲ្យព្រលឹងឯងបានស្កប់ស្កល់ ដោយម្ហូបយ៉ាងថ្លៃវិសេស។

ចូរឱនត្រចៀក ហើយមកឯអញ ចូរស្តាប់ចុះ នោះព្រលឹងឯងនឹងបានរស់នៅ ហើយអញនឹងតាំងសេចក្តីសញ្ញានឹងឯងរាល់គ្នា ជាសញ្ញាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច គឺជាសេចក្តីមេត្តាករុណាស្មោះត្រង់ ដែលបានផ្តល់ដល់ដាវីឌ។

28 ខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់អ្នក មួយភ្លែតលើប្រធានបទៈ *ឥតបង់លុយ ឬឥតគិតថ្លៃ។*

29 មានរឿងកម្សាន្តជាច្រើននៅសម័យរបស់យើង។ មានច្រើនណាស់ដែលចង់ទាក់ទាញមនុស្សឲ្យមករកអ្វីដែលយើងហៅថា "ភាពរីករាយ" ហើយវាគឺសម្រាប់មនុស្សគ្រប់វ័យ គ្រប់វ័យ។

30 មានការទាក់ទាញសម្រាប់យុវវ័យ ការរាំបែបទំនើប និងពិធីជប់លៀងបែបរ៉ុក និងញាក់ និងតន្ត្រីដែលពួកគេមាននោះទៅជាមួយវា។ ហើយវាជាការទាក់ទាញទាំងអស់ សម្រាប់ការកម្សាន្ត។

31 ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាផ្ទះដែលគេចិញ្ចឹមបីបាច់ក្មេងនោះល្អប៉ុណ្ណាទេ និងរបៀបដែលវាត្រូវបានគេបង្រៀនឱ្យធ្វើត្រឹមត្រូវប៉ុណ្ណា ប្រសិនបើកូននោះមិនទទួលយកបទពិសោធន៍នៃកំណើតថ្មីទេ តន្ត្រីរ៉ុក និងរ៉ូល ទាក់ទាញការចាប់អារម្មណ៍របស់គាត់ភ្លាមៗ នៅពេលដែលគាត់បានឮវា។ ព្រោះ ក្នុងគាត់ វាកើតក្នុងគាត់ ដោយធម្មជាតិ ជាវិញ្ញាណខាងសាច់ឈាម។ ហើយអំណាចរបស់អារក្សគឺអស្ចារ្យណាស់សព្វថ្ងៃនេះ រហូតដល់វាចាប់បានវិញ្ញាណរបស់ក្មេងនោះ។

32 ហើយតើនឹងធ្វើអ្វីទៀតចំពោះអ្នកជាមនុស្សចាស់ ដែល បដិសេធកំណើតថ្មី! ព្រោះតែជីវិតរបស់អ្នកត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ហើយអ្នកបានប្រែចិត្ត ហើយកើតជាថ្មីចូលក្នុងព្រះរាជាណាចក្រព្រះ ធម្មជាតិរបស់អ្នកនឹងនៅតែជារបស់លោកិយ មិនថាអ្នកជឿស៊ប់យ៉ាងណាទេ លុះត្រាតែវាត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងអ្នក។ អ្នកអាចគោរពប្រណិប័តន៍ និងធ្វើជាអ្នកកាន់សាសនាបាន ប៉ុន្តែនៅតែមានប្រភេទនៃអំណាចទាក់ទាញដល់អ្នក ពីព្រោះបុរសចំណាស់ដែលមានអំពើបាបនិងសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់គាត់មិនទាន់ស្លាប់នៅក្នុងអ្នកនៅឡើយទេ។

33 ប៉ុន្តែសូមឲ្យព្រះគ្រីស្ទគ្រងបល្ល័ង្កក្នុងចិត្តអ្នកម្តង នោះរឿងទាំងនោះមិនរំខានឡើយ។ វាធំជាងនេះទៅទៀត។

34 ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់ឈ្មោះបុរសនោះបានទេ ព្រោះខ្ញុំមិនអាចគិតពីឈ្មោះគាត់ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែអ្នកជាច្រើននឹងចងចាំគាត់។ ពួកគេនិយាយថា មានកោះមួយដែលមនុស្សនឹងទៅ វាយឆ្មក់ ហើយស្ត្រីនឹងចេញមក ច្រៀង។ ហើយបទចម្រៀងរបស់ពួកគេបានរំជួលចិត្តខ្លាំងណាស់ដែលអ្នកបើកសំពៅដែលឆ្លងកាត់តាមសំពៅ នឹងចូលមក។ ហើយបន្ទាប់មកទាហានដែលស្ទាក់ចាប់—នឹងចាប់នាវិកទាំងនេះចេញពីយាម ហើយសម្លាប់ពួកគេ។ ហើយបុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ចង់ឆ្លងកាត់។ ហើយគាត់មាននាវិករបស់គាត់ដើម្បីចងគាត់នឹងបង្គោលមួយហើយ—និង—ហើយដាក់អ្វីមួយនៅក្នុងមាត់របស់គាត់ ដូច្នេះគាត់មិនអាចស្រែកបានទេហើយ—ហើយដាក់ញុកត្រចៀកនាវិករបស់គាត់ ដើម្បីកុំឲ្យគេឮ ហើយបើកសំពៅឆ្លងកាត់ តាមដើម្បីស្តាប់។ ហើយស្ត្រីចេញមក រាំ—ហើយស្រែក ហើយច្រៀងហើយអូ វាអស្ចារ្យណាស់ រហូតដល់គាត់បានបើកដៃរបស់គាត់ ស្រែកទៅកាន់អ្នកបើកទូករបស់គាត់ "បើកចូល! បើកចូល!" ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចស្តាប់គាត់បានទេ ពួកគេបានញុកត្រចៀករួចហើយ។

35 រួចគាត់ក៏ជិះទូកទៅកន្លែងមួយដែលគេដោះម៉ាស ឬដោះចំណងដៃគាត់ហើយគាត់ត្រូវយកសំឡីចេញពីត្រចៀករបស់ពួកគេ។ នៅទីនោះ ពេលដើរតាមដងផ្លូវក៏ឮសូរតន្ត្រីករម្នាក់ដែលពូកែនៅខាងក្រោម ពេលគាត់ដើរកាត់ម្តងទៀត គេនិយាយថា "អូ វ៉ូរីដ៏អស្ចារ្យ តើយើងនឹងចងអ្នកទៅនឹងបង្គោលម្តងទៀតឬទេ?"

36 គាត់បាននិយាយថា "អត់ទេ ទុកអោយខ្ញុំនៅដៃទទេរចុះ។ ខ្ញុំបានឮអ្វីដែលអស្ចារ្យជាងនេះ រហូតដល់វានឹងមិនរំខានខ្ញុំទៀតទេ។"

37 នោះជាវិធីដែលមានចំពោះគ្រិស្ទានដែលកើតម្តងទៀត។ ពួកគេបានរកឃើញអ្វីមួយដែលអស្ចារ្យជាងតន្ត្រីរ៉ុក និងរ៉ូល និងការកម្សាន្តនានានៃពិភពលោកនេះ។ ពួកគេត្រូវបានកម្សាន្តដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ វាធំជាងនេះទៅទៀត រហូតដល់ពិភពលោកស្លាប់ចំពោះពួកគេ។

38 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកទៅកម្សាន្តកន្លែងអន់ៗនេះ អ្នកត្រូវតែចាំថាអ្នកត្រូវយកលុយច្រើន។ យុវជនម្នាក់ដែលនាំមិត្តនារីរបស់ខ្លួនទៅជប់លៀងនិងរាំ ទាំងនេះជាដើម នឹងត្រូវបង់យ៉ាងច្រើននៃប្រាក់ចំណូលប្រចាំសប្តាហ៍របស់គាត់។ ហើយ

មនុស្សចាស់ដែលព្យាយាមរកភាពសប្បាយរីករាយក្នុងការទៅហាងស្រាបៀដើម្បីផឹកឱ្យរួចផុតពីទុក្ខព្រួយប្រចាំសប្តាហ៍ ពួកគេនឹងត្រូវចំណាយប្រាក់យ៉ាងច្រើន។ ហើយតើពួកគេទទួលបានអ្វីខ្លះពីវា? ពួកគេមិនទទួលបានអ្វីក្រៅពីការឈឺចិត្ត។

39 ហើយចាំថា អ្នកត្រូវតែតាំងចិត្តជាមួយព្រះនៅថ្ងៃណាមួយសម្រាប់វា។ "ហើយឈ្នួលនៃអំពើបាបគឺសេចក្ដីស្លាប់។" អ្នកមិនបង្កើតអ្វីទាំងអស់នៅលើផែនដីនេះទេ។ វាជាអព្ភូតហេតុក្លែងក្លាយ។ ការផឹកស៊ីនឹងបន្ថែមទុក្ខព្រួយ។ អំពើបាបនឹងបន្ថែមការស្លាប់នៅពេលស្លាប់។ ការត្រួតពិនិត្យចុងក្រោយរបស់អ្នកនឹងត្រូវបានបំបែកចេញពីព្រះជាម្ចាស់ជារៀងរហូត។ ចូលទៅក្នុងបឹងភ្លើង។ ហើយអ្នកមិនអាចទទួលបានអ្វីនោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវចាញ់។

40 ពេលនោះ ព្រះទ្រង់យាងមកសួរសំណួរថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកចំណាយប្រាក់របស់អ្នកសម្រាប់អ្វីដែលមិនពេញចិត្ត? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើវា?"

41 តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យបុរសចង់ធ្វើវា? ពួកគេចំណាយទាំងអស់ដែលពួកគេមាន អ្វីទាំងអស់ដែលពួកគេអាចរកបាន ដើម្បីទិញស្រា សម្លៀកបំពាក់ស្ត្រីដែលគេរត់ជាមួយ ឬប្រភេទនៃការត្រេកអរ ខាងលោកិយខ្លះ។

42 ប៉ុន្តែយើងត្រូវបានគេប្រាប់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ហើយត្រូវបានស្នើឲ្យចូលមកឯព្រះ "ហើយដើម្បីទិញសេចក្ដីអំណរដ៏អស់កល្បនិងជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដោយឥតបង់លុយ ឬឥតគិតថ្លៃ។"

43 រឿងទាំងនោះមិនអាចបំពេញចិត្តបាន ហើយទីបញ្ចប់នៃពួកវាគឺជាសេចក្តីស្លាប់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ ហើយវាត្រូវចំណាយអស់លុយដែលអ្នកអាចប្រមូលផ្តុំគ្នា ដើម្បីក្លាយជា—ការកម្សាន្តដ៏ធំឬអ្នក ឬក្មេងប្រុសរីករាយ ឬអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកប្រហែលជាចង់បាន ឬក្មេងស្រីពេញនិយម ឬអ្វីក៏ដោយ។ វាត្រូវចំណាយអស់ទាំងអស់ដែលអ្នកអាចរួមគ្នា ធ្វើបែបនោះ។ ស្លៀកពាក់បែបខ្ពស់បំផុតនៃការស្លៀកពាក់ ហើយ—ហើយធ្វើអ្វីដែលលោកិយធ្វើ គ្រាន់តែទទួលបានការត្រួតពិនិត្យនៃការខូចខាតអស់កល្បជានិច្ច។

44 ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ហេតុអ្វី?" តើយើងនឹងធ្វើអ្វីនៅថ្ងៃជំនុំជំរះ ពេលគេសួរថា ហេតុអ្វីបានជាយើងធ្វើដូច្នេះ? តើអ្វីនឹងជាចម្លើយរបស់យើង? តើអ្វីទៅជាចម្លើយចំពោះអាមេរិកសម័យទំនើប ដែលថាពួកគេជាជនជាតិគ្រិស្ទាន? ហើយ

មានប្រាក់ចំណាយច្រើនសម្រាប់ស្រាវីស្គី ក្នុងមួយឆ្នាំៗ ជាងអាហារ។ "ហេតុអ្វីត្រូវចំណាយលុយរបស់អ្នកសម្រាប់រឿងបែបនេះ?" ប៉ុន្តែរដ្ឋាភិបាលនឹងបញ្ជូនអ្នកទៅកាត់ទោស សម្រាប់ពន្ធដែលមានតម្លៃប្រាំដុល្លារដែលអ្នកបានផ្ញើប្រហែលជាទៅស្ថាប័នមួយចំនួន ដែលមិនត្រូវបានកំណត់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវដើម្បីទទួលបានពន្ធ ដើម្បីបញ្ជូនអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អទៅបរទេស។ យើងនឹងត្រូវសួរនៅថ្ងៃណាមួយថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើវា?"

45 យើងជាប្រជាជាតិគ្រិស្ទាន ហើយរាប់ពាន់លានត្រូវបានបញ្ជូនទៅកាន់មនុស្សនៅទីនោះ ដែលយើងកំពុងព្យាយាមទិញមិត្តភាពរបស់ពួកគេ។ ឥឡូវគេបិទវាចោល។ កុំឆ្ងល់ គ្រូសជេវបាននិយាយថា "បើមានព្រះ ទ្រង់នឹងបោសសម្អាតវាំងរបស់ទ្រង់ម្តងទៀត។" ជនជាតិសាសន៍ដទៃអាចនិយាយបែបនេះ ដើម្បីនាំឲ្យយើងខ្មាសគេ។ វាជារឿងគួរឱ្យអស់សំណើចណាស់! ហើយយើងហៅខ្លួនយើងថាជាគ្រីស្ទាន។

46 ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "មកចុះ ទិញជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដោយឥតបង់លុយ ឬឥតគិតថ្លៃ។" ជីវិត រស់នៅជារៀងរហូត ហើយយើងបែរខ្នងដាក់វា ហើយសើចនៅចំពោះមុខទ្រង់។ តើយើងនឹងធ្វើអ្វីនៅថ្ងៃនោះ? តើនឹងទៅជាយ៉ាងណា...?

47 ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឱ្យយើងនូវកិច្ចការដែលត្រូវធ្វើ ហើយប្រទានប្រាក់ដល់យើង ហើយធ្វើឱ្យយើងក្លាយជាប្រជាជាតិដែលមានជាងគេនៅក្រោមមេឃ បន្ទាប់មកព្រះជាម្ចាស់នឹងសួរថាតើយើងបានធ្វើអ្វីជាមួយវា។ ហេតុអ្វីបានជាយើងចំណាយប្រាក់ឱ្យតែបានអ្វីដែលមិនពេញចិត្តដូច្នេះ? មិនត្រឹមតែចំពោះប្រជាជាតិមួយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវានឹងមានចំពោះបុគ្គល។ ពីមួយកាក់រហូតដល់រាប់លានដុល្លារ ម្នាក់ៗនឹងត្រូវផ្តល់ឱ្យ។

48 នៅពេលមនុស្សសម្លាប់គ្នាទៅវិញទៅមកៈ ខ្ញុំបានអានអត្ថបទមួយកាលពីពេលថ្មីៗនេះ ដែលក្មេងប្រុសពីរនាក់ធ្វើការនៅក្នុងជំរុំប្រម៉ាញ់។ ម្នាក់មានកូនប្រាំនាក់ ម្នាក់ទៀតមានកូនពីរនាក់។ ហើយម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេត្រូវបញ្ឈប់ពីការងារ។ ហើយក្មេងប្រុសម្នាក់ដែលមានកូនពីរនាក់ ឬមានកូនប្រាំនាក់ មានអារម្មណ៍ថាគាត់ត្រូវការការងារច្រើនជាងម្នាក់ដែលមានកូនពីរនាក់ ហើយទៅបរបាញ់ជាមួយគាត់ ហើយបាញ់ចំខ្នង។

49 លុយ នោះហើយជាប្រភេទនៃប្រជាជាតិ នោះជាប្រភេទនៃអារម្មណ៍ នោះជាប្រភេទវិញ្ញាណដែលគ្រប់សង្កត់មនុស្ស។

50 បន្ទាប់មក អ្នកអាចមើលឃើញថាតើការចាប់កំណើតថ្មីមានសារៈសំខាន់ប៉ុណ្ណា។ "អ្នកត្រូវតែកើតជាថ្មី។" វាត្រូវតែដូច្នេះ។ "មករកខ្ញុំ ហើយទិញដោយមិនអស់លុយ។"

51 អ្នកមិនអាចនិយាយបានទេថា "ខ្ញុំមិនមានលុយទេ។" អ្នកមិនត្រូវការលុយទេ។ វាត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ។

52 យើងជាជនជាតិអាមេរិកាំងងាយនឹងបង់ផ្លូវរបស់យើងសម្រាប់អ្វីគ្រប់យ៉ាង។ នោះជាពាក្យស្លោករបស់យើង។ "យើងចំណាយសម្រាប់អ្វីៗ។ យើងមានលុយ។" បង្ហាញវិក្កយបត្រប្រាក់ដុល្លាររបស់យើងទៅកាន់ប្រទេសផ្សេងទៀត ជាដើម វាកំសត់ណាស់។ ដើរចូលទៅឃើញអ្នកទេសចរចូលមក បានទាំងរូបទាំងស្អាត។ ជនជាតិអាមេរិកផ្តល់អាហារដល់ពួកគេ។ របស់នោះគឺជារបស់កខ្វក់នៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះ។ នោះនឹងមិនទិញផ្លូវរបស់យើងទៅកាន់ឋានសួគ៌ទេ។ ប៉ុន្តែអ្វីគ្រប់យ៉ាងនៅអាមេរិក យើងត្រូវបង់តាមផ្លូវរបស់យើង។

53 អ្នកទៅភោជនីយដ្ឋាន ហើយញ៉ាំអាហារពេលល្ងាច។ ហើយបើអ្នកមិនដាក់លុយលើតុ ដើម្បីប្រាប់អ្នកបម្រើនោះទេ នោះមុខជាមានអ្នកចងចិញ្ចើមដាក់មុខអ្នកហើយ បន្ទាប់ពីនាងត្រូវបានបង់ដោយក្រុមហ៊ុនដែលនាងកំពុងធ្វើការ។ ហើយនោះជាការប្រសើរគឺយ៉ាងហោចណាស់ដប់ភាគរយ ឬលើសជាងនេះ នៃវិក្កយបត្ររបស់អ្នក។ បើអ្នកមិនធ្វើទេ អ្នកបម្រើនោះនឹងមើលងាយអ្នកថាជាស្បែកក្រិន ឬប្រភេទមួយចំនួន—នៃអ្នកវេទនា។ ពេលណានាងទទួលបានលុយ។ ខ្ញុំគិតថាវាជារឿងអាម៉ាស់និងខ្មាស់អៀន ដែលធ្វើវា។ ខ្ញុំគិតថា វាជាការវិនិច្ឆ័យមិនល្អសម្រាប់ប្រជាជាតិ។ ធ្លាប់ជាមនុស្សល្អ កន្លែងល្អ មិនអនុញ្ញាតបែបហ្នឹងទេ។ ប៉ុន្តែវាទាំងអស់ចូលទៅក្នុងស្មារតីដ៏ធំមួយ។

54 ខ្ញុំកំពុងធ្វើដំណើរលើរថភ្លើង។ និងអ្នកដឹកជញ្ជូន...ខ្ញុំមានកាបូបស្ពាយតូចមួយនៅក្នុងដៃម្ខាង វ៉ាលីមួយនៅដៃម្ខាងទៀត និងឧបករណ៍កោរសក់តូចរបស់ខ្ញុំនៅក្រោមក្លៀករបស់ខ្ញុំ ហើយកំពុងដើរ។ អ្នកបើកទ្បានដើរឡើងនិយាយថា "តើខ្ញុំអាចខ្ចប់វាសម្រាប់អ្នកបានទេ?"

55 ខ្ញុំបាននិយាយថា "អូ ខ្ញុំគ្រាន់តែទៅទីនោះតាមរថភ្លើង លោក។ អរគុណច្រើន។" ប្រហែល អូ សាមសិបយ៉ាត។

56 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងយកវា" ហើយគាត់បានយករបស់តូច ហើយរើសវា ដើរទៅមុខ។

57 ពេលគាត់មក ខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាខ្ញុំ...ខ្ញុំដឹងថាត្រូវបង់ឱ្យគាត់ ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែផ្ដល់ឱ្យគាត់—ឱ្យគាត់កន្លះដុល្លារ។ គាត់ប្រហែលជាមាន នៅក្នុងកម្មសិទ្ធរបស់ខ្ញុំ ប្រហែល និយាយថា ចាំបន្តិច ប្រហែលចម្ងាយពីនេះទៅរោងឧបោសថ កន្លែងដែលគាត់ឡើងលើរថភ្លើង។ ខ្ញុំបានឡើងលើរថភ្លើង ជាមុន ហើយទើបចុះមកទទួលវា។ ខ្ញុំឱ្យគាត់កន្លះដុល្លារ។

គាត់បាននិយាយថា "ចាំបន្តិច!"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើវាជាអ្វី លោក?"

គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានខ្ទប់បីថង់សម្រាប់អ្នក!"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ លោក នោះត្រូវហើយ។ តើមានអ្វីខុស?"

58 គាត់បាននិយាយថា "ការគិតថ្លៃអប្បបរមារបស់ខ្ញុំគឺម្ភៃប្រាំសេនក្នុងមួយថង់។ អ្នកជំពាក់ខ្ញុំម្ភៃប្រាំសេនទៀត។"

ឃើញទេ នោះជាជនជាតិអាមេរិកាំង អ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រូវតែបង់។

59 អ្នកទៅជិះឡានរបស់អ្នក ហើយទុកឲ្យវាធ្លាក់ទៅក្នុងប្រឡាយ ហើយអ្នកនឹងមានអ្នកទាញចេញ។ អ្នកត្រៀមខ្លួនជាស្រេចក្នុងការបង់ប្រាក់ ព្រោះពួកគេនឹងគិតថ្លៃពីអ្នក។ បើអ្នកបំផ្លាញមកយករបស់អ្នក គាត់នឹងគិតថ្លៃ*យ៉ាងច្រើន*ក្នុងមួយម៉ាយល៍។ ហើយប្រសិនបើកសិករ ៩ដងក្នុងចំណោម១០ ដកដោយត្រាក់ទ័រចេញ វានឹងគិតថ្លៃជាងនោះ។

60 អ្នកត្រូវចំណាយលើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកបានធ្វើ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺ "បង់! លុយ! បង់! លុយ!"

61 ហើយតើអំពើបាបបានបោះអ្នកចូលទៅក្នុងប្រឡាយធំប៉ុណ្ណាទៅ! តើអ្នកណាអាចនាំអ្នកចេញពីរណ្ដៅនៃអំពើបាប? ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់នាំអ្នកចេញពីរណ្ដៅនៃអំពើបាប ដោយឥតបង់លុយ ឥតគិតថ្លៃ នៅពេលដែលគ្មាននរណាអាចយកអ្នកចេញបាន។

62 ប្រសិនបើអ្នកមិនចំណាយច្រើនសម្រាប់អ្នកទាញចេញទេ អ្នកនឹងស្ថិតនៅក្នុងប្រឡាយ។ អ្នកត្រូវមានលុយ ឬមិនអញ្ជឹងទេអ្នកនៅក្នុងប្រឡាយ។

63 ប៉ុន្តែប្រឡាយដ៏អាក្រក់បំផុតដែលអ្នកមិនធ្លាប់បានចូល គឺជាអ្វីដែលអារក្សបានបោះអ្នកចូលទៅក្នុងប្រឡាយនៃអំពើបាប និងការមិនជឿ។ ព្រះនឹងដកអ្នកចេញដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដោយឥតបង់លុយ ឬឥតគិតថ្លៃ។ ហើយអ្នកនៅក្នុងប្រឡាយ ដោយគ្រាន់តែលះចោលអំពើបាប ហើយមិនបានអំពាវនាវដល់ទ្រង់ឡើយ។

64 ពេលអ្នកយកអ្នកទាញចេញ ជាធម្មតាគេដាក់ច្រវាក់ធំចូលក្នុងប្រឡាយ រុំវាជុំវិញកាង ឬបន្តបន្ទាប់ ហើយចាប់ផ្ដើមទាញ។ ហើយថាមពលរបស់រថយន្តក៏ចាប់ផ្ដើមទាញ ហើយម៉ូទ័រក៏ដំណើរការ ហើយទាញអ្នកចេញ។

65 នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់រកឃើញអ្នកនៅក្នុងរណ្ដៅនៃអំពើបាប ហើយឮអ្នកអំពាវនាវដល់ទ្រង់ ទ្រង់បានបញ្ជូនខ្សែសង្វាក់មួយដែលរុំជុំវិញកាល់វ៉ារី ជាសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ហើយភ្ជាប់វាទៅក្នុងចិត្តអ្នក ហើយដាក់អំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅទីនោះ ដើម្បីចាប់ផ្ដើមទាញ។ ហើយវាមិនមានតម្លៃទេសម្រាប់អ្នក។ ហើយយើងដេកក្នុងប្រឡាយដោយសារយើងមិនអាចបង់វាជាមួយលុយក្នុងហោប៉ៅរបស់យើងបាន។ យើងជាជនជាតិអាមេរិកគិតថាយើងអាចបង់វាចេញពីលុយក្នុងហោប៉ៅរបស់យើង ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចទេ។ វាឥតបង់លុយ ឬឥតគិតថ្លៃទេ។ អ្នកមិនបង់វានៅព្រះវិហារទេ។ ព្រះយេស៊ូវបានបង់វានៅកាល់វ៉ារី។ ប៉ុន្តែមនុស្សខ្មាស់នឹងវា។ ពួកគេចង់បានវាតាមរបៀបរបស់ពួកគេ។ ព្រះមានវិធីមួយសម្រាប់អ្នកដើម្បីទទួលវា ហើយវាមិនគិតថ្លៃទេ ប្រសិនបើអ្នកនឹងទទួលវា។

66 ជាធម្មតា នៅពេលដែលគេទាញអ្នកចេញពីប្រឡាយ អ្នកសុទ្ធតែមានស្នាមរបួស អ្នកត្រូវតែឡើងទៅមន្ទីរពេទ្យ។ ហើយមុននឹងគេចាប់ផ្ដើមធ្វើការលើអ្នក មុននឹងធ្វើអ្វីមួយចប់ គេសួរថា "តើអ្នកណានឹងបង់វិក្កយបត្រ? បើយើងនឹងដេររបួស បើយើងលាបប្រេង និងផ្ដល់ការចំណាយសម្រាប់—ដើម្បីចាក់ថ្នាំពុលក្នុងឈាម តើអ្នកមានធានារ៉ាប់រងបែបណា?" មុនពេលពួកគេធ្វើរឿងមួយ វាត្រូវតែមានលុយនៅលើបន្ទាត់។

67 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់របស់យើងដាក់ខ្សែសង្វាក់នៃសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់នៅជុំវិញបេះដូងរបស់អ្នក ហើយទាញអ្នកចេញពីរណ្ដៅនៃអំពើបាប

ទ្រង់ប្រោសរាល់ការខូចចិត្ត ដកបាបទាំងអស់។ ហើយវិក្កយបត្រនេះត្រូវបានដាក់ក្នុងសមុទ្រនៃការបំភ្លេចចោល ដើម្បីកុំឲ្យចងចាំទាស់នឹងអ្នកទៀតឡើយ។ "មកដោយឥតបង់លុយ ឬឥតគិតថ្លៃទេ។" មិនថាអ្នកត្រូវកាប់ដាច់ធ្ងន់ធ្ងរ ប៉ុណ្ណាក៏ដោយ របៀបដែលគ្រួសាររបស់អ្នកបានធ្វើ ឬអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ វាមិនមានវិក័យប័ត្របង់ប្រាក់សម្រាប់វាទេ។ ទ្រង់ព្យាបាលការឈឺចាប់ យកចេញនូវរាល់ទុក្ខព្រួយរបស់អ្នក។ "ទ្រង់បានរងរបួសដោយសារការរំលងរបស់យើង ស្នាមជាំដោយសារអំពើទុច្ចរិតរបស់យើង។ ការប្រៀនប្រដៅនៃសន្តិភាពរបស់យើងគឺនៅលើទ្រង់ ហើយជាមួយនឹងស្នាមរបួសរបស់ទ្រង់ យើងបានជាសះស្បើយ។" វាឥតគិតថ្លៃទាំងអស់។

68 ហើយយើងនឹងមិនទទួលវាទេ គឺដោយសារយើងត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយវិញ្ញាណខុស។ យើងត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយវិញ្ញាណនៃប្រជាជាតិមួយ វិញ្ញាណនៃលោកិយ ជំនួសឱ្យការត្រួតត្រាដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលនាំយើង និងណែនាំយើងទៅកាន់សេចក្ដីពិតទាំងអស់ ហើយធ្វើតាមព្រះគម្ពីរសម្រេច។

69 មួយរយៈមុននេះ ខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយអ្នកមិនស្មោះត្រង់។ គាត់បាននិយាយថា "គិតមើលទៅ លោក ប្រាណហាំ។ ទុក្ខវេទនាទាំងអស់នៃជីវិតនេះ និងរឿងតែមួយគត់ដែលយើងមាន ដែលយើងបានសង្គ្រោះ គឺជាសំណោរចាស់ៗរបស់ជនជាតិយូដា។"

70 "អូ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទលោក នោះប្រហែលជាអ្នកមានទាំងអស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានអ្វីដែលលើសពីនោះទៅទៀត។ ខ្ញុំមានព្រះវិញ្ញាណនៃអ្នកដែលបានសរសេរវា ដែលបញ្ជាក់វា ហើយធ្វើឲ្យវាសម្រេច រាល់ការសន្យា។" គាត់មិនដឹងពីរបៀបយកវាទេ។

71 ឃើញទេ អ្នកត្រូវមកទិញដោយមិនអស់លុយ ទិញដោយមិនគិតថ្លៃ។ វាមិនចំណាយអ្វីទាំងអស់។ វាឥតគិតថ្លៃក្នុងការ "អ្នកណាក៏ដោយ ដែលចង់បានឲ្យគាត់មកចុះ។" ព្រះទាញអ្នកចេញពីប្រឡាយ។

72 ដូចបុរសនៅមាត់ទ្វារដែលបានហៅឱ្យជាស្អាត។ គាត់ត្រូវបានអារក្សទាញចូលក្នុងរណ្ដៅ ពីផ្ទៃម្ដាយរបស់គាត់ ដោយអារក្សដែលធ្វើឲ្យគាត់ពិការជើង។ របៀបចិញ្ចឹមជីវិតរបស់គាត់គឺដើរសុំទានពីអ្នកដែលដើរកាត់។ កាលដែលគាត់

អង្គុយនៅមាត់ទ្វារនោះនៅព្រឹកនោះ គាត់បានឃើញគ្រូអធិប្បាយពីររូបមកដល់។ ក្នុងចំណោមពួកគេមិនមានមួយកាក់ឡើយ ដ្បិតគាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំគ្មានប្រាក់ទេ។" ហើយមួយកាក់គឺជាប្រាក់តូចបំផុត។ "ខ្ញុំគ្មានប្រាក់ និងមាសទេ។"

73 ខ្ញុំស្មានថាបុរសនោះបានគិតបែបនេះ។ "មិនចាំបាច់យកពែងរបស់ខ្ញុំទេ។" ប្រហែលជាគាត់កំពុងព្យាយាមសន្សំប្រាក់ឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់។ គាត់មានអាយុសែសិបឆ្នាំ ហើយប្រហែលជាគាត់ខំសន្សំលុយឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីឱ្យគ្រូពេទ្យអាចធ្វើឈើច្រត់ឱ្យគាត់មួយគូរ ដើម្បីអាចដើរបាន ព្រោះ គាត់ កជើងរបស់គាត់ជាកន្លែងដែលគាត់ខ្សោយ។ ហើយប្រហែលជាគាត់ត្រូវតែមានលុយ ដើម្បីដាក់នៅលើបន្ទាត់ មុនពេលគ្រូពេទ្យនឹងផ្តល់ជំនួយដល់គាត់។ ហើយប្រាកដណាស់ វាមិនត្រូវការគាត់កាន់ពែងរបស់គាត់ទៅកាន់គ្រូអធិប្បាយថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ដែលគ្មានអ្វីនោះទេ។ ឱកាស ពួកគេ...ក្រីក្រខ្លាំងណាស់ មិនអាចរកលុយកាក់ពីមិត្តរួមការងារបាន។

74 តែពេលមើលមុខគេ! ម្នាក់មុខក្រហម ជាក្មេងប្រុសជាយុវជន ហើយមួយទៀតចំណាស់ និងជ្រីវជ្រួញ ដូចយ៉ូហាន...កាលពេត្រុស និង យ៉ូហាន ឡើងទៅមាត់ទ្វារ។ គាត់បានឃើញអ្វីមួយនៅក្នុងបុរសវ័យក្មេងនោះ។ នោះគឺ មុខក្រហមជាងមនុស្សធម្មតាបន្តិច។ គាត់បានឃើញនៅក្រោមស្នាមជ្រួញនិងការខ្វល់ខ្វាយពីព្រះអាទិត្យកាលីឡេដែលបានឆេះមុខអ្នកនេសាទចំណាស់ មាន "ភាពរីករាយដែលមិនអាចនិយាយបាន ហើយពោរពេញដោយសិរីរុងរឿង។" គាត់បានឃើញអ្វីមួយដែលហាក់ដូចជាខុសគ្នាបន្តិច។

75 អ្នកដឹងទេ មានអ្វីមួយអំពីគ្រីស្ទាន ដែលធ្វើអោយមនុស្សមើលទៅខុសគ្នា។ ពួកគេគឺជាមនុស្សស្អាតបំផុតនៅលើពិភពលោក។

ហើយគាត់បានយកពែងរបស់គាត់ហើយគាត់បានផ្តាប់វាចោល។

76 សាវ័កពេត្រុសដែលមានវ័យចំណាស់ជាងគេបាននិយាយថាៈ "ខ្ញុំគ្មានប្រាក់និងមាសទេ។" ក្នុងន័យផ្សេងទៀត "ខ្ញុំមិនអាចជួយអ្នកបានទេ ដើម្បីទិញឈើច្រត់ទាំងនេះ។ ខ្ញុំអត់មានប្រាក់និងមាសទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលខ្ញុំមាន!" គាត់បានទៅទិញពីទ្រង់ដែលមានទឹកឃ្មុំនិងសេចក្តីអំណរនៃស្រានៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។ គាត់ទើបតែមកពីរឬបីថ្ងៃមុននោះពីថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ជាកន្លែងដែលមានអ្វីកើតឡើង។

77 ហើយយុវជននោះក៏ស្ទុះទៅដោយពាក្យឮយ៉ាងខ្លាំងថា "អាម៉ែន" ហើយមើលទៅមុខរបស់គាត់។

78 តើមានអ្វីកើតឡើង? ខ្សែសង្វាក់នៃការអាណិតអាសូរនោះ សេចក្ដីអាណិតអាសូររបស់ទ្រង់ដែលបាននិយាយថា "ខ្ញុំអាណិតអ្នកឈឺ" ព្រះវិញ្ញាណដដែលនោះបានកើតឡើងក្នុងចិត្តអ្នកនេសាទចាស់។ គាត់បាននិយាយថា "លុយខ្ញុំអត់មាន ប៉ុន្តែខ្ញុំមានអ្វីមួយដែលនឹងលើសវាមួយលានដង។ ដូចជាខ្ញុំមាន!"

79 ឥឡូវនេះ សូមចាំថា ពេត្រុសគឺជាជនជាតិយូដា ហើយពួកគេស្រឡាញ់ប្រាក់ពីធម្មជាតិ ប៉ុន្តែជនជាតិយូដានេះបានប្រែចិត្ត។ មិនមែន "ដូចជាខ្ញុំមាន លក់ឱ្យអ្នក។"

80 ប៉ុន្តែ "ដូចជាខ្ញុំមាន ខ្ញុំឱ្យអ្នក! ដូចជាខ្ញុំមាន! ខ្ញុំមិនមានកាក់នៅក្នុងហោប៉ៅរបស់ខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំមិនអាចទិញនំប៉័ងមួយដុំបានទេ។ ខ្ញុំមិនអាចទិញអ្វីទាំងអស់។ ខ្ញុំមិនមានមួយសេនទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកអាចទទួលបានវា ដូចជាខ្ញុំមាននោះខ្ញុំនឹងឱ្យទៅអ្នកព្រោះវាត្រូវបានផ្ដល់ឱ្យខ្ញុំ។" នោះហើយជាអ្វីដែលយើងត្រូវការ។ "ដូចជាខ្ញុំមាន ឱ្យខ្ញុំឱ្យអ្នក។"

"តើអ្នកមានអ្វីខ្លះ លោក?"

81 "ខ្ញុំបានពឹងលើទ្រង់ដែលលក់ទឹកដោះគោ និងទឹកឃ្មុំដោយឥតគិតថ្លៃ។ ខ្ញុំនឹងឱ្យវាទៅអ្នក។ អ្នកមិនជំពាក់អ្វីខ្ញុំសម្រាប់វាទេ។ ប្រសិនបើអ្នកអាចទទួលបាន ខ្ញុំនឹងផ្ដល់ឱ្យអ្នក មិនមែនជាអ្នកដែលនឹងទារប្រាក់ទេ ប៉ុន្តែអ្នកដែលនឹងឲ្យ។"

82 ដោយសារតែ "តាមដែលអ្នកទទួលបានដោយសេរី ផ្ដល់ឱ្យដោយសេរី។" វាជាការបង្គាប់របស់ព្រះអម្ចាស់របស់គាត់ តែបីថ្ងៃមុន។ "ចូលទៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល ផ្សាយដំណឹងល្អ។ អ្នកណាជឿ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក អ្នកនោះនឹងបានសង្គ្រោះ ហើយអ្នកណាដែលមិនជឿនឹងត្រូវទទួលទោស។ ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអ្នកដែលជឿៈ គេនឹងដេញអារក្សដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ ពួកគេនឹងនិយាយជាមួយភាសាថ្មី ប្រសិនបើគេផឹករបស់ដែលបណ្ដាលឲ្យស្លាប់ វានឹងមិនប៉ះពាល់ដល់គេឡើយ។ ប្រសិនបើពួកគេចាប់សត្វពស់ វានឹងមិនរំខានពួកគេឡើយ។ ដោយសេរីដូចដែលអ្នកបានទទួល ចូរផ្ដល់ឱ្យដោយសេរីដែរ។" សាសន៍យូដានោះត្រូវបានផ្លាស់ប្ដូរ។

83 អ្វីដែលយើងត្រូវការក្នុងប្រទេសអាមេរិកគឺការផ្លាស់ប្តូរ នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីជំនួសកន្លែងនៃពិធីសាសនាមួយចំនួនរបស់យើង។ "តាមដែលអ្នកទទួលបានដោយសេរី ចូរផ្តល់ឱ្យដោយសេរី។"

84 "ដូចជាខ្ញុំមាន ខ្ញុំឱ្យអ្នកៈ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃណាសារ៉ែត ចូរក្រោកឡើងដើរ" ជំនឿលើព្រះនាមដ៏ឥតសៅហ្មងរបស់ព្រះដ៏បង្កើត! មិននឹកស្មានថាគាត់លោតចុះឡើង សរសើរព្រះ!

85 អូអ្នកដឹងពីរឿងដ៏អស្ចារ្យ គាត់ប្រហែលជាបានអង្គុយនៅទីនោះសែសិបឆ្នាំហើយ ព្យាយាមរកលុយគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទិញឈើច្រត់ខ្លះ ប៉ុន្តែគាត់មិនអាចធ្វើបាន។ ប៉ុន្តែត្រូវនៅកន្លែងដែលមិននឹកស្មានដល់បំផុត និងពេលវេលាដែលមិននឹកស្មានដល់ ហើយដែលមិននឹកស្មានដល់បំផុតគឺ មនុស្សដែលខ្វះខាត គាត់ទទួលបានអ្វីដែលគាត់ចង់បាន។ ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលព្រះធ្វើបែបនោះ។

86 ក្នុងមួយហ្វូងតូចមួយ ដែលគេហៅថាពួកសម្តែងភាពបរិសុទ្ធនៅយប់មួយ ខ្ញុំបានរកឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់បាន គឺលុយមិនអាចទិញបានទេ។ នៅក្នុងហ្វូងមនុស្សដែលមិនចេះអក្សរ មិនមានការអប់រំ ស្លៀកពាក់មិនស្អាត កាលពីមុន នេហ្គ្រូនៅខាងក្រៅនៅក្នុងសាឡុងបត់ចាស់ នៅលើឥដ្ឋ ខ្ញុំបានរកឃើញរបស់មានតម្លៃមួយ គ្រឿងអលង្ការមួយ ពេលដែលតាចាស់នោះមើលមុខខ្ញុំ ហើយនិយាយថា "តើអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតាំងពីអ្នកបានជឿឬទេ?" អូ វាជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់បាន។ ខ្ញុំមិនរំពឹងថានឹងរកឃើញវាក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងនោះទេ ប៉ុន្តែពួកគេមានអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវការ។

87 អង្គការសហប្រជាជាតិថ្ងៃនេះ ពួកគេនឹងមិនទទួលយកអ្វីដែលយើងទទួលបាននោះទេ ប៉ុន្តែនោះជាអ្វីដែលពួកគេត្រូវការ។ គ្រូសជេវ អ្នកដទៃទៀត ត្រូវការព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ វានឹងផ្លាស់ប្តូរអាកប្បកិរិយារបស់ពួកគេ។ វានឹងធ្វើឲ្យបុរសនោះ ដែលគេស្អប់ ក្លាយជាបងប្អូន។ វានឹងដកសេចក្តីលោភលន់ សេចក្តីលោភលន់ និងជម្លោះ ហើយដាក់សេចក្តីស្រឡាញ់ និងអំណរ និងសន្តិភាព សេចក្តីល្អ និងសេចក្តីមេត្តាករុណា។

88 បាទ នៅកន្លែងដែលមិននឹកស្មានដល់ ជួនកាលជាកន្លែងដែលអ្នកស្វែងរកអ្វីដែលអ្នកកំពុងស្វែងរក។

89 តើពួកកូនចៅអ៊ីស្រា អែលនឹងផ្តល់អ្វី (ការបង្ខូចទាំងអស់របស់អេស៊ីប) តើពេលដែលបបូរមាត់គេហូរឈាម តើពេលណាអណ្តាតរបស់គេដាច់ចេញពីមាត់? ពួកគេនឹងឲ្យមាសទាំងអស់ដែលគេបានបំផ្លាញជនជាតិអេស៊ីបសម្រាប់ជាទឹកត្រជាក់មួយកែវ។ មេដឹកនាំវាលរហោស្ថានបានដឹកនាំពួកគេពីរន្ធទឹកមួយទៅរន្ធទឹកមួយ ពីប្រឡាយរហូតដល់ប្រភពទឹក ប៉ុន្តែវាស្ងួតអស់។

90 នោះក៏មកដល់កន្លែងដែល ឥតបង់លុយ ឬឥតគិតថ្លៃ! សំឡេងនិយាយទៅកាន់ហោរាថា "និយាយទៅកាន់ថ្ម" របស់ដែលស្ងួតបំផុតនៅទីរហោស្ថាន ជារបស់ឆ្ងាយបំផុតពីទឹក។ នៅទីនោះ ការស្រេកទឹករបស់ពួកគេត្រូវបានពន្លត់ ឥតបង់លុយ ឬឥតគិតថ្លៃ។ "និយាយទៅកាន់ថ្ម។" មិនបង់សម្រាប់ថ្ម ប៉ុន្តែ "និយាយទៅកាន់ថ្ម។"

91 ទ្រង់នៅតែជាថ្មដានៅយប់នេះ។ ទ្រង់ជាថ្មនៅក្នុងទឹកដីដែលនឿយហត់។ បើអ្នកកំពុងធ្វើដំណើរនៅក្នុងស្រុកដែលនឿយហត់នោះ ចូរនិយាយទៅកាន់ថ្ម។ មិនចាំបាច់បង់ប្រាក់ឱ្យទ្រង់ និយាយទៅកាន់ទ្រង់។ ហើយទ្រង់ជាជំនួយក្នុងពេលមានបញ្ហា។ ប្រសិនបើអ្នកឈឺនិយាយទៅកាន់ថ្ម។ ប្រសិនបើអ្នកមានបាប ចូរនិយាយទៅកាន់ថ្ម។ ប្រសិនបើអ្នកនឿយហត់ ចូរនិយាយទៅកាន់ថ្មដា។

92 ឃើញទេ វាមើលទៅដូចជាវានឹងនៅគ្រប់ទីកន្លែង...វាមើលទៅដូចជា បើគ្មានទឹកចុះនៅកន្លែងតូចៗដែលមានប្រភពទឹក វានឹងមិនមានទឹកឡើងលើភ្នំនោះដោយថ្មទេ។ ព្រះទ្រង់ធ្វើអ្វីដែលផ្ទុយពីអ្វីដែលមនុស្សគិត។ ថ្មដែលជាកន្លែងស្ងួតបំផុតនៅទីរហោស្ថាន ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "និយាយទៅកាន់ថ្ម។"

93 សព្វថ្ងៃនេះមនុស្សត្រូវបានបោកបញ្ឆោត។ ពួកគេគិតថាប្រសិនបើពួកគេអាចទៅអធិស្ឋានបាន ថ្វាយដង្វាយឱ្យសង្ឃខ្លះដើម្បីអធិស្ឋានពីរបីដងសម្រាប់ពួកគេទូទាត់តាមផ្លូវ។ បើគេនឹងសង់ព្រះវិហារធំនៅកន្លែងណាមួយ ហើយអ្នកមានខ្លះឧបត្ថម្ភវា បន្តរស់នៅដោយបំណងប្រាថ្នា មានអ្នកផ្សេងអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់ គាត់គិតថានោះត្រូវហើយ។ ព្រះមិនចង់បានលុយកខ្វក់របស់អ្នកទេ។ អ្វីទាំងអស់ដែលទ្រង់ចង់បានគឺការលះបង់របស់អ្នក និងជីវិតរបស់អ្នកដើម្បីនិយាយទៅកាន់ទ្រង់។ ព្រះបានប្រទានប្រាក់ដល់អ្នក កុំចំណាយវាសម្រាប់អ្វីដែលមិនស្កប់ចិត្ត។ ចំណាយវាសម្រាប់អ្វីដែលពេញចិត្ត។ ប៉ុន្តែដើម្បីនាំមកនូវការពេញចិត្តពិតប្រាកដ អ្នកមិនអាចទទួលបានទេលុះត្រាតែអ្នកនិយាយទៅកាន់ថ្ម។

94 ទ្រង់បានបង្កើតទឹកដែលផ្តល់ជីវិត ឥតបង់លុយ ឬឥតគិតថ្លៃ។ ហើយគេផឹក អូដ្ឋក៏ផឹក កូនចៅគេក៏ផឹក ហើយវានៅតែជាប្រភពទឹកដែលហូរនៅក្នុងទីរហោស្ថាន។

95 ដូច្នេះហើយ ទ្រង់ជាថ្មដាសព្វថ្ងៃនេះ នៅក្នុងទឹកដីដ៏ងងឿយហត់នេះ សម្រាប់មនុស្សដែលត្រូវវិនាស។ "អ្នកណាដែលជឿលើទ្រង់នឹងមិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។"

96 សូមកត់សម្គាល់។ រាល់យប់ ពួកគេមិនចាំបាច់ឆ្ងល់អំពីនំប៉័ងទេ។ នំប៉័ងរបស់ពួកគេត្រូវបានគេយកមកឱ្យពួកគេ ជារៀងរាល់យប់ ស្រស់ៗ។

97 ថ្ងៃនេះយើងទៅយកនំប៉័ងមួយដុំ។ បើអ្នកជាអ្នកសុំទាន ហើយអ្នកដើរមកហាងនេះ ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំចង់បាននំប៉័ងមួយដុំ។"

98 គាត់និយាយថា "បង្ហាញខ្ញុំជាមុន នូវប្រាក់របស់អ្នក។ ខ្ញុំត្រូវតែមានម្ភៃប្រាំសេនសម្រាប់នំប៉័ងមួយចំណិតនេះ។"

99 ហើយតើអ្នកទទួលបានអ្វីខ្លះ? នេះគឺជាអាហារតិចតួច ប៉ុន្តែអ្នកមានកម្រិតទាបបំផុតដែលស្រូវសាលីអាចផលិតបាន។ ពួកគេយក—វីតាមីនទាំងអស់ចេញពីវា កន្ទក់ទាំងអស់ ហើយឱ្យវាទៅជ្រូក។ លាយម្សៅដែលកាន់កន្ទក់ចូលគ្នា រួចច្រូតចេញ ហើយធ្វើនំប៉័ងមួយដុំ បង្កើតឡើងដោយដៃកខ្វក់ កខ្វក់ជាច្រើនដង។ អ្នកឃើញអ្វីដែលអ្នករកឃើញនៅក្នុងនំប៉័ងរបស់អ្នក ពេលខ្លះ ដុំរោម និងរបស់អសីលធម៌ និងបំណែកកណ្តុរ និងអ្វីៗផ្សេងទៀតដែលធ្លាក់ចូលទៅក្នុងហាងនំប៉័ងទាំងនោះ។ មនុស្សមានបាបដែលមានជំងឺកាមរោគ និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង លាយបញ្ចូលគ្នា។ បើអ្នកឃើញវាបង្កើតឡើង អ្នកក៏មិនញ៉ាំវាដែរ។ ហើយទោះជាយ៉ាងណា អ្នកបង់ប្រាក់ម្ភៃប្រាំសេនរបស់អ្នក មិនអញ្ចឹងទេអ្នកមិនទទួលបានវាទេ។

100 ហើយព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានអាហារដល់ពួកគេរាល់យប់ ជាមួយនឹងនំប៉័ងធ្វើដោយដៃរបស់ទេវតា។ ដោយឥតបង់លុយ ឬឥតគិតថ្លៃទេ។ ហើយថ្ងៃនេះ នំប៉័ងនោះតំណាងឱ្យព្រះគ្រីស្ទ ជាជីវិតខាងវិញ្ញាណ បានចុះពីស្ថានសួគ៌ ដើម្បីផ្តល់ជីវិតរបស់ទ្រង់។

101 ហើយព្រះទ្រង់ប្រទានឲ្យកូនៗទ្រង់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ នូវបទពិសោធថ្មី។ អ្នកចាំថា ប្រសិនបើពួកគេទុកនំប៉័ងនោះ វានឹងខូច។

102 ឮគេនិយាយថា "អញ្ចឹងខ្ញុំបាន...ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំជា លូធើរាន។ ខ្ញុំជាប្រេសប៊ីធីរាន បាទីស្ទ។ ខ្ញុំជាពេនទីកុស្ត" នោះគ្រាន់តែជានំប៉័ងធ្វើដោយដៃចាស់បុរាណប៉ុណ្ណោះ។ នោះហើយជាអ្វីៗទាំងអស់ដែលមានចំពោះវា គ្រាន់តែជារបស់ស្មោកគ្រោក ហើយត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយដៃមនុស្ស។

103 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកឮបទពិសោធន៍នៃទីបន្ទាល់ ស្រស់ៗ "នៅព្រឹកនេះនៅក្នុងការអធិស្ឋាន ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានធ្វើពិធីជ្រមុជដល់ព្រលឹងខ្ញុំដោយស្រស់ស្រាយ។" អូ បងប្រុស នោះជាអាហាររបស់ទេវតា។ ទ្រង់ចិញ្ចឹមពួកគេស្រស់ៗ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ពីស្ថានសួគ៌។

ផ្កាឈូកនៃពរជ័យដែលយើងត្រូវការ
ដំណក់ក្តីមេត្តាជុំវិញយើងកំពុងធ្លាក់ចុះ
ប៉ុន្តែសម្រាប់ស្រោចយើងសូមអង្វរ។

104 អូ បាទ សូមចាត់ចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ស្រស់ៗ ព្រះអង្គអើយ ព្រះគ្រីស្ទជានំប៉័ងជីវិត។ បោះវាទៅក្នុងបេះដូងរបស់ខ្ញុំ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំរីករាយនឹងវត្តមានដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។

105 ប្រាកដណាស់ ពួកគេបានអរគុណ។ ពួកគេមានអំណរគុណ។ ហើយបុរស ឬស្ត្រីណាដែលកើតពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ហើយទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះនឹងដឹងគុណជានិច្ច។ មិនថាមានអ្វីកើតឡើងទេ អ្នកនឹងដឹងគុណ។

106 ដូចកូនក្មេងពិការភ្នែកនៅលើភ្នំ បេនីតូច គាត់បានកើតមក។ អាយុប្រហែលប្រាំបីខែ ជំងឺភ្នែកឡើងបាយចាប់ផ្តើមដុះលើភ្នែករបស់គាត់។ ឪពុកម្តាយរបស់គាត់ក្រីក្រ។ ពួកគេរស់នៅលើភ្នំដីឥដ្ឋចាស់។ ហើយពួកគេបានដឹងថាការវះកាត់ទាំងនោះអាចសង្គ្រោះភ្នែករបស់ បេនីតូច ដូច្នេះគាត់អាចមើលឃើញ។ គាត់ជាក្មេងប្រុសតូចអាយុប្រហែលដប់ពីរឆ្នាំ។ ឪពុកម្តាយរបស់គាត់គ្រាន់តែអាចរកបាននំប៉័ង និងសាច់សម្រាប់មួយឆ្នាំ។ ពួកគេមិនអាចមានលទ្ធភាពធ្វើការវះកាត់នេះបានទេ។

107 អ្នកជិតខាងទាំងអស់ជាមួយគ្នាបានឃើញ បេនីតូចកំពុងព្យាយាមលេងជាមួយក្មេងតូចនៅទីនោះ ដោយពិការភ្នែក។ គាត់មើលមិនឃើញអ្វីដែលគាត់កំពុងធ្វើ។ ពួកគេមានអារម្មណ៍សោកស្ដាយ។ ហើយមួយឆ្នាំៗ នោះដាក់បន្ថែមបន្តិចបន្តួចនៃដំណាំ។ ពួកគេខំប្រឹងបន្តិចបន្តួចក្រោមពន្លឺថ្ងៃ។ ហើយនៅពេលដែលដំណាំត្រូវបានលក់នៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះ ពួកគេបានយកលុយដាក់បេនីតូចនៅលើរថភ្លើង ហើយបញ្ជូនគាត់ទៅពេទ្យ។

108 ពួកគេបានអនុវត្តការវះកាត់ដោយជោគជ័យ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់ត្រលប់មកវិញ អ្នកជិតខាងទាំងអស់បានប្រមូលផ្ដុំគ្នានៅពេលដែលបេនីតូចចុះពីរថភ្លើង។ ភ្នែកតូចរបស់គាត់ភ្លឺថាំង។ គាត់ចាប់ផ្ដើមស្រែកយំខណៈដែលគាត់មើលមុខពួកគេ។

109 អ្នកដឹកនាំម្នាក់បាននិយាយថា "កូនអើយ តើត្រូវចំណាយប្រាក់ប៉ុន្មានសម្រាប់ការវះកាត់នោះ?"

110 គាត់បាននិយាយថា "បាទលោក ខ្ញុំមិនដឹងថាថ្លៃប៉ុន្មានទេសំរាប់មនុស្សទាំងនេះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំបានឃើញមុខពួកគេដែលបានបង់ថ្លៃ។"

111 នោះជារបៀបដែលយើងមានអារម្មណ៍។ ខ្ញុំមិនដឹងថាព្រះថ្លៃប៉ុន្មានទេ។ ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់បានប្រទានឱ្យខ្ញុំនូវអ្វីដែលល្អបំផុតដែលទ្រង់មាន ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានអំណរគុណយ៉ាងខ្លាំងដែលមានទិដ្ឋភាពខាងវិញ្ញាណនេះ ដែលខ្ញុំអាចមើលទៅព្រះភក្ត្រទ្រង់ ហើយដឹងថាទ្រង់បានសុគតជំនួសខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាទ្រង់ត្រូវចំណាយប៉ុន្មានទេ។ យើងគ្មានវិធីប៉ាន់ស្មានវាទេ។ តម្លៃគឺអស្ចារ្យពេក។ ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកថាវាយ៉ាងម៉េចទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងគុណ។ ខ្ញុំមានអំណរគុណ ដែលកាលពីមុនខ្ញុំពិការភ្នែក ឥឡូវខ្ញុំអាចមើលឃើញ។

112 ខ្ញុំមានអំណរគុណដែលពេលដែល បងប្រុសរបស់ម៉ាយ៉ុស ប្រាប់ខ្ញុំថាពេលវេលារបស់ខ្ញុំអស់ហើយ នៅពេលដែលគ្រូពេទ្យប្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំមិនអាចរស់បានទៀតទេ ២៥ឆ្នាំមុន ខ្ញុំនៅរស់ថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាព្រះថ្លៃប៉ុន្មានទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងគុណដែលខ្ញុំនៅមានជីវិត។

113 ពេលមួយខ្ញុំជាមនុស្សមានបាប ជាប់ក្នុងអំពើបាបទាំងឈឺចិត្ត ខ្លាចសេចក្ដីស្លាប់។ ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះ សេចក្ដីស្លាប់គឺជាជ័យជំនះរបស់ខ្ញុំ។ ហាលេលូយ៉ា!

វានឹងនាំខ្ញុំតែក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ប៉ុណ្ណោះ ដែលខ្ញុំអាចមើលមុខទ្រង់បាន។ ទ្រង់បានផ្លាស់ប្តូររឿងរ៉ាវ ដោយការវះកាត់ ទ្រង់បានយកបេះដូងខ្ញុំ ហើយធ្វើវាម្តងទៀត។ ខ្ញុំដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងចំពោះខ្ញុំ។

114 នៅក្នុងកាសែតកាលពីរដូវស្លឹកឈើជ្រុះ នៅរដ្ឋមីនីសូតា។ មានក្មេងប្រុសម្នាក់បានយកកង់ទៅព្រះវិហារនៅព្រឹកមួយ ទៅសាលាថ្ងៃអាទិត្យ។ យុវជនម្នាក់ទៀតនៅជិតជាអ្នកជិតខាង គាត់មិនមានការងារជាមួយសាលាថ្ងៃអាទិត្យទេ គាត់បាននាំមិត្តស្រីរបស់គាត់ ហើយទៅជិះស្គី។ បុរសនោះជាមនុស្សពេញវ័យ ហើយគាត់បានធ្លាក់ក្នុងទឹកកកស្តើងៗ។ ព្រឹកនោះគាត់បានសើចដាក់ក្មេងប្រុសតូចនោះពេលគាត់ដើរតាមផ្លូវ ប្រាប់មិត្តស្រីថា បាននិយាយថា "នោះជាក្រុមអ្នកនិយមជ្រុលទៅព្រះវិហារនោះ។" ហើយនៅពេលដែលគាត់ធ្លាក់ក្នុងទឹកកក មិត្តស្រីរបស់គាត់ក៏នៅឆ្ងាយពីគាត់ដែរ។ នាងមានពិល នាងបានទៅឆ្ងាយ។ ប៉ុន្តែពេលគាត់ឡើងមកដាក់ដៃលើទឹកកក គាត់បានពិការ ហើយព្យួរលើទឹកកក។

115 មិត្តស្រីរបស់គាត់បានព្យាយាមឈោងទៅរកគាត់ ប៉ុន្តែនាងធ្ងន់ពេក នាងនឹងបំបែកក្នុងទឹកកក។ គាត់ស្រែកដាក់នាងថា "ត្រឡប់ក្រោយ! ត្រឡប់ក្រោយ! អ្នកនឹងធ្លាក់ចុះហើយយើងទាំងពីរនឹងលង់ទឹក។" គាត់ស្រែក គាត់យំ ហើយគ្មានអ្វីជួយគាត់ទេ។

116 មួយសន្ទុះ ឡើងលើកំពូលភ្នំ មានកង់តូចជិះមក ក្មេងប្រុសតូចដែលមានព្រះគម្ពីរនៅក្រោមដៃរបស់គាត់។ គាត់បានឮសំឡេងស្រែកក៏បានបន្ថែមល្បឿនកង់តូចរបស់គាត់។ ដាក់ព្រះគម្ពីររបស់គាត់ចុះ ហើយរត់ចេញនៅលើទឹកកក។ លូនលើពោះតូចរបស់គាត់ ដោយស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ដ៏ល្អរបស់គាត់ រហូតដល់គាត់ចាប់ដៃបុរសនោះ ហើយទាញគាត់ចូលវិញ រហូតដល់យកគាត់ចេញពីទឹកកក។ រត់ចេញហើយដាក់ទង់ឡាន។ គេហៅរថយន្តសង្គ្រោះមកដឹកទៅមន្ទីរពេទ្យ។

117 បន្ទាប់ពីគាត់បានទៅបង់ថ្លៃរថយន្តសង្គ្រោះ។ បានបង់លុយឱ្យគ្រូពេទ្យសម្រាប់ការចាក់ថ្នាំបង្ការរោគរលាកសួត និងរបស់ដែលគាត់នឹងយក គាត់បានមករកក្មេងប្រុសតូច។ គាត់បាននិយាយថា "កូនអើយតើខ្ញុំជំពាក់អ្វី?"

គាត់បាននិយាយថា "គ្មានអ្វីទេ។"

118 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំជំពាក់អ្នកជីវិតរបស់ខ្ញុំ។" គិតមើលទៅ។ លុយមិនអាចបង់វាបានទេ។ វាជាជីវិតរបស់គាត់។

119 នោះជារបៀបដែលយើងគួរមានអារម្មណ៍ចំពោះព្រះ។ មិនមែនដើម្បីទិញផ្លូវរបស់យើងតាមរយៈអ្វីមួយ ប៉ុន្តែយើងជំពាក់ព្រះជាម្ចាស់នូវជីវិតរបស់យើង ដ្បិតយើងត្រូវស្លាប់ ហើយលិចក្នុងប្រឡាយនៃអំពើបាប។ ព្រះបានបោះព្រះហស្តរបស់ទ្រង់និងអាវផាយនៅជុំវិញខ្ញុំ។

ខ្ញុំបានធ្លាក់ចូលជ្រៅក្នុងអំពើបាប
ឆ្ងាយពីឆ្នេរសន្តិភាព
ប្រឡាក់យ៉ាងជ្រៅនៅខាងក្នុង
លិចមិនងើបទៀតបាន
ប៉ុន្តែចៅហ្វាយនាយសមុទ្រ
ឮសម្រែកអស់សង្ឃឹមរបស់ខ្ញុំ
ពីទឹកក៏បានលើកខ្ញុំឡើង
ឥឡូវនេះខ្ញុំមានសុវត្ថិភាព។

120 ខ្ញុំជំពាក់ទ្រង់អស់មួយជីវិត។ អ្នកជំពាក់ទ្រង់ជីវិតរបស់អ្នក។ អ្នកជំពាក់ទ្រង់ជីវិតរបស់អ្នក ដើម្បីបម្រើទ្រង់។ មិនមែនឱ្យវា ដើរក្បែរហើយអួតអំពីនិកាយក្រុមជំនុំរបស់អ្នក មិនមែនទៅរិះគន់អ្នកដទៃ ប៉ុន្តែត្រូវព្យាយាមបម្រើ និងសង្គ្រោះអ្នកដទៃហើយនាំពួកគេឲ្យស្គាល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។

121 កូនប្រុសដែលខ្ជះខ្ជាយ។ នៅចុងបញ្ចប់ ខ្ញុំអាចនិយាយរឿងនេះ។ ពេលគាត់បានខ្ជះខ្ជាយសម្បតិ របស់ឪពុកទាំងស្រុង ជាមួយនឹងការរស់នៅដ៏ច្របូកច្របល់ ហើយពេលគាត់ត្រឡប់មកផ្ទះវិញ... គាត់កំពុងធ្លាក់ក្នុងស្នូកជ្រូក ហើយគាត់មើលមកខ្លួនឯង។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "តើមានអ្នកបម្រើប៉ុន្មាននាក់ ដែលឪពុកខ្ញុំបានចិញ្ចឹម មានគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ហូបចុក ហើយនៅទីនេះខ្ញុំកំពុងហៀបនិងស្លាប់ ដោយការស្រេកឃ្លាន។" ចុះបើគាត់ព្យាយាមនិយាយថា "ឆ្ងល់ថាតើខ្ញុំមានប្រាក់ខ្លះដែលខ្ញុំអាចសងឪពុកវិញ (អ្វីដែលខ្ញុំបានចំណាយក្នុងការរត់លេង) ជាមួយ?" ប៉ុន្តែគាត់ដឹងពីចរិតរបស់ឪពុកគាត់ ហើយគាត់និយាយថាៈ "ខ្ញុំនឹងក្រោកឡើងទៅរកឪពុកខ្ញុំ។"

122 ឪពុកមិនដែលនិយាយថា "ចាំបន្តិចទៀតកូន! តើអ្នកយកលុយរបស់ខ្ញុំមកវិញទេ?" អត់ទេ។ គាត់មិនដែលចោទប្រកាន់គាត់ពីអំពើបាបរបស់គាត់ទេ។ គាត់សប្បាយចិត្តដែលគាត់ត្រលប់មកវិញ។ គាត់ត្រេកអរណាស់ដែលបានដឹងខ្លួនខុស ព្រោះគាត់ជាកូន។ គាត់ជាកូនរបស់គាត់ផ្ទាល់។ គាត់សប្បាយចិត្តដែលគាត់ធ្វើដំណើរតាមផ្លូវទៅផ្ទះ។ ឥឡូវនេះ គាត់មិនបានគាំទ្រអំពើបាបរបស់គាត់ទេ ប៉ុន្តែគាត់រីករាយពេលគាត់ដឹងខ្លួនខុស ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំបានធ្វើបាបនៅចំពោះព្រះរបស់ខ្ញុំ និងនៅចំពោះមុខឪពុករបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងក្រោកឡើងទៅរកគាត់។"

123 ពេលឃើញគាត់ពីចម្ងាយ គាត់ក៏រត់ទៅថើបគាត់។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "សម្លាប់កូនគោដែលធាត់" ដោយមិនគិតលុយ។ "នាំយកអាវផាយល្អបំផុត" ដោយមិនគិតលុយ។ "នាំយកចិញ្ចៀន" ដោយមិនគិតលុយ "ដាក់វានៅលើម្រាមដៃរបស់គាត់។ ចូរយើងបរិភោគ ផឹកឲ្យសប្បាយចុះ ដ្បិតកូនខ្ញុំនេះបានវង្វេង ហើយឥឡូវរកឃើញហើយ។ គាត់បានស្លាប់ ហើយគាត់មានជីវិតឡើងវិញ។ សូមឱ្យយើងសប្បាយចិត្តអំពីវា។"

124 ខ្ញុំសូមនិយាយនេះ មិត្តអើយ មុននិងបិទ។ របស់ដែលពេញចិត្ត របស់ដែលពិតនៅទីនោះ របស់ល្អតែមួយគត់ មិនអាចទិញដោយលុយបានទេ។ ពួកគេគឺជាអំណោយទានរបស់ព្រះ ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ: ការសង្គ្រោះនៃព្រលឹង ភាពរីករាយ។ មកបរិភោគ ឱ្យស្កប់ចិត្តចុះ។

> *ហេតុអ្វីបានជាចាយប្រាក់ឲ្យ បានតែរបស់ដែលមិនមែនជាអាហារ ហើយបង់កំឡាំង ឲ្យបានតែរបស់ដែលមិនស្កប់ចិត្តដូច្នេះ? ចូរស្តាប់តាមអញឲ្យអស់ពីចិត្តចុះ នោះឯងនឹងបានបរិភោគ...យ៉ាងឆ្ងាញ់ ដើម្បីឲ្យព្រលឹងឯងបានស្កប់ស្កល់ ដោយម្ហូបយ៉ាងថ្លៃវិសេស។*
>
> *ចូរឱនត្រចៀក ហើយមកឯអញ: ចូរស្តាប់ចុះ នោះព្រលឹងឯងនឹងបានរស់នៅ ហើយអញនឹងតាំងសេចក្តីសញ្ញានឹងឯងរាល់គ្នា ជាសញ្ញាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច គឺជាសេចក្តីមេត្តាករុណាស្មោះត្រង់ ដែលបានផ្តល់ដល់ដាវីឌ។*

125 អ្វីៗដែលនៅស្ថិតស្ថេរ អ្វីៗដែលល្អ អ្វីៗដែលរីករាយ អ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅអស់កល្បជានិច្ច គឺមិនគិតថ្លៃ ហើយមិនគិតលុយអ្វីទាំងអស់។ នៅចុងបញ្ចប់នៃការសរសេរសៀវភៅនេះ វាបាននិយាយថា "អស់អ្នកណាដែលចង់ ក៏ឲ្យ

អ្នកនោះមកផឹកពីប្រភពទឹកនៃជីវិត ដោយសេរី″ ឥតបង់លុយ ឥតគិតថ្លៃទេ។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកចំណាយប្រាក់របស់អ្នកដើម្បីតែអ្វីដែលមិនស្កប់ចិត្ត ហើយឱ្យរបស់ពិតដែលពេញចិត្ត ឥតគិតថ្លៃ បាត់ទៅដោយខ្លួនអ្នកបាន?

ចូរយើងអធិស្ឋាន។

126 ពេលអ្នកនៅស្ងៀម ហើយអធិស្ឋាន តើមាននៅក្នុងអគារនេះទេ ព្រឹកនេះ អ្នកដែលមិនបានផឹកទឹកពីប្រភពទឹកនោះ? ដែលបំណងប្រាថ្នានៃលោកិយនៅតែមាននៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ហើយអ្នកចង់ផ្លាស់ប្តូរកន្លែងផឹករបស់អ្នកនៅព្រឹកនេះ ឬការចំណាយប្រាក់របស់អ្នក? អ្នកចង់មកទិញពីព្រះ (ឥតបង់លុយ ឥតគិតថ្លៃ) ទឹកឃ្មុំនិងទឹកដោះគោ ភាពរីករាយនៃស្រា? តើអ្នកនឹងលើកដៃនិយាយថា "ចងចាំខ្ញុំ បងប្រុសប្រាណហាំ ដូចដែលអ្នកអធិស្ឋាន″? សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក។ សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក។ សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក បងស្រី។ តើមានអ្នកផ្សេងទៀតទេដែលនឹងនិយាយថា "ចងចាំខ្ញុំ បងប្រុស ប្រាណហាំ ដូចដែលអ្នកអធិស្ឋាន″?

127 អ្នកខ្លះជាយុវជនដែលបានខ្ជះខ្ជាយការរស់នៅរបស់អ្នក។ នេះ—នេះ—ម៉ោងដែលអ្នកម្តាយបានចំណាយពេលក្នុងការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក ហើយឪពុក ការបង្រៀនដែលបានធ្វើចំពោះអ្នក ប៉ុន្តែ អ្នកបានបង្វែរវាចេញទៅម្ខាង ដើម្បីស្តាប់ការខ្សឹបខ្សៀវរបស់អារក្ស។ ឥឡូវនេះអ្នកកំពុងតែចង់បានតន្ត្រីនៃលោកិយ របស់ពិភពលោក។ ហើយអ្នកកំពុងដឹងខ្លួនខុស ដូចជាកូនពៅវង្វេងនៅឯស្នូកជ្រូក។ សូមលើកដៃប្អូនស្រី ប្អូនប្រុស ហើយនិយាយថា "ព្រះអើយ ចងចាំទូលបង្គំ។ នាំទូលបង្គំឱ្យដឹងខ្លួនឯង ព្រឹកនេះឲ្យទូលបង្គំមកផ្ទះព្រះវបិតាវិញ″? វាមិនចំណាយប្រាក់អ្នកបន្តិចណាទេ។ ទ្រង់កំពុងរង់ចាំអ្នក។ មិនថាអ្នកបានធ្វើអ្វីខ្លះទេ "ទោះជាអំពើបាបរបស់អ្នកមានពណ៌ក្រហមឆ្អៅក៏ដោយ ក៏នឹងមានពណ៌សដូចព្រិល ក្រហមដូចពណ៌ក្រហមទុំ ពួកគេនឹងមានពណ៌សដូចជារោមចៀម។″ អស់អ្នកនៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះ ដែលនឹងលើកដៃឡើងឬទេ?

128 អស់អ្នកដែលមានជំងឺ និងទុគ៌ត ចូរពោលថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងប្រឡាយមួយ។ សាតាំង—បានធ្វើអាក្រក់មកលើខ្ញុំ។ វាបានធ្វើឱ្យខ្ញុំពិការ ហើយធ្វើឱ្យខ្ញុំឈឺ ឬអ្វីមួយ។ ខ្ញុំប្រាថ្នាថា ព្រឹកនេះ ខ្សែសង្វាក់នៃសេចក្តីជំនឿរបស់ព្រះចូលមកក្នុងចិត្តខ្ញុំ ដែលនឹងទាញខ្ញុំចេញពីប្រឡាយនេះ ដូចជាបុរសនៅមាត់ទ្វារ

ហៅឱ្យជាស្អាត។" លើកដៃរបស់អ្នកឡើង។ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរ ដល់អ្នករាល់គ្នា។

129 ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសូមនាំមករកទ្រង់ នៅវេលានេះ អស់អ្នកដែលលើកដៃសុំការអភ័យទោសពីអំពើបាបរបស់ពួកគេ។ ទ្រង់ជាព្រះ ហើយមានតែព្រះប៉ុណ្ណោះ។ ត្រង់កន្លែងដែលពួកគេកំពុងអង្គុយនៅពេលនេះ នោះជាកន្លែងដែលទ្រង់បាននិយាយជាមួយពួកគេ។ នោះហើយជាកន្លែងដែលទ្រង់បញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេថាពួកគេខុស ពេលដែលព្រះបន្ទូលបានរកឃើញកន្លែងរបស់វា ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចាប់ផ្ដើមមានព្រះបន្ទូល ហើយមានបន្ទូលថា "អ្នកខុស។ ចូរងាកមកឯព្រះជាព្រះវរបិតាវិញ។" ហើយពួកគេបានលើកដៃឡើងដើម្បីបង្ហាញថាពួកគេចង់ចេញពីស្នូកជ្រូកនៅលើផែនដីនេះ ដើម្បីមកផ្ទះឪពុកវិញ កន្លែងណាមានច្រើន កន្លែងដែលគេមិនចាំបាច់យកអ្វីមក។ ដូចដែលកវីនិយាយបានយ៉ាងល្អថា "គ្មានអ្វីនៅក្នុងដៃខ្ញុំទេ ខ្ញុំបានតោងជាប់នឹងឈើឆ្កាងរបស់ទ្រង់។" សូមឲ្យពួកគេមកដោយផ្អែមល្ហែម បន្ទាបខ្លួន ហើយត្រូវបានផ្លាស់ប្រែ ហើយចុះចាញ់ជីវិតរបស់ពួកគេ។ ហើយទ្រង់នឹងនាំមកនូវអាវផាយដ៏ល្អបំផុត និងចិញ្ចៀនមួយ ហើយដាក់លើម្រាមដៃរបស់ពួកគេ ហើយចិញ្ចឹមពួកគេជាមួយនឹងម៉ាណារបស់កូនចៀមដែលត្រូវគេសម្លាប់។ សូមប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់។

130 មានអ្នកដែលឈឺ និងមានទុក្ខ។ ពួកគេខ្វះខាត។ សាតាំងបានបោះពួកគេទៅក្នុងប្រឡាយ ដោយគ្មានការសង្ស័យទេ គឺខ្វះលុយសម្រាប់ការវះកាត់។ គ្មានការសង្ស័យទេ ប្រហែលជា ពួកគេជាច្រើនមិនអាចវះកាត់បានទេ។ ប្រហែលជាគ្រូពេទ្យមិនអាចដករោគនោះបានទេ ទោះបីគាត់មានលុយច្រើនក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែទ្រង់គឺជាព្រះ។ ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋានថា នៅម៉ោងនេះ ក្រោមការចាក់ប្រេងតាំងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលគង់នៅពេលនេះ ថាទ្រង់នឹងព្យាបាលពួកគេម្នាក់ៗ។ សូមឲ្យពួកគេបានជាសះស្បើយពីក្បាលដល់ជើង ទាំងអស់គ្នា។

131 ប្រសិនបើពួកគេមិនសប្បាយចិត្ត ការសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ ពួកគេមិនអាចរីករាយនឹងវាទៀតទេ។ ដូចដាវីឌបាននិយាយកាលពីដើមថា "ស្ដារសេចក្ដីអំណរនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំឡើងវិញ។" សូមឲ្យពួកគេទទួលបានសេចក្ដីអំណរ និងសុភមង្គល សម្រាប់ភាពអាប់អួរ និងនឿយហត់ ដ្បិតទ្រង់ជាថ្មដា ក្នុងដែនដីដែលនឿយហត់។ ទ្រង់ជាជម្រកនៅពេលមានព្យុះ។ នៅពេលដែលអារក្សកំពុង

វាយលុករាល់ជំងឺ និងកាំជ្រួចមកលើពួកគេ ទ្រង់គឺជាជំរកនៅក្នុងពេលព្យុះ។ សូមឲ្យវាក្លាយទៅជាយ៉ាងនោះ នៅថ្ងៃនេះ ព្រះជាម្ចាស់ ដ្បិតយើងសូមវាក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ត្រាស់ហៅដោយទន់ភ្លន់
ហៅរកអ្នក រកខ្ញុំ
ទោះបីយើងបានធ្វើបាបក៏ដោយ ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យ
អាណិតអាសូរ
អត់ទោសសម្រាប់អ្នក និងសម្រាប់ខ្ញុំ។

មកផ្ទះ...

132 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកចង់ ចូរឡើងទៅលើអាសនៈ ហើយលុតជង្គង់ចុះ យើងអាចអធិស្ឋានជាមួយអ្នក ចាក់ប្រេងអភិសេកអ្នក អ្វីដែលយើងអាចធ្វើបាន។ មិនបាច់គួរសមទេ។

...នឿយណាយ មកផ្ទះ
ដោយស្មោះ ទន់ភ្លន់ ព្រះយេស៊ូវកំពុងហៅ
ឱមនុស្សមានបាបអើយ ចូរហៅមកផ្ទះ!

133 តើអ្នកស្រលាញ់ទ្រង់ទេ? ថេតឌី អ្នកអាចផ្តល់ឱ្យយើងនូវបទភ្លេងមួយ "ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ដោយព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន។" តើអ្នកអាចយល់វាទេ?

134 ចូរច្រៀងថ្វាយសិរីល្អរបស់ទ្រង់ មុនពេលយើងប្តូរលំដាប់នៃកម្មវិធី មួយភ្លែត។ នេះគឺជាការថ្វាយបង្គំ។ សារបានចេញទៅហើយ។ ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលអ្នកបានទទួលវា។ អធិស្ឋានថាវានឹងធ្វើឱ្យអ្នកបានល្អ ដ្បិតវាបានធ្វើឱ្យខ្ញុំបានល្អក្នុងការនិយាយវា។ ខ្ញុំអធិស្ឋានថា ការបើកសម្តែងដូចគ្នាដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំ ដើម្បីនិយាយវាទៅកាន់អ្នក អ្នកបានទទួលវានៅក្នុងការបើកសម្តែងដូចគ្នា វាត្រូវបានបញ្ជូនមក។ សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់បេះដូងរបស់អ្នក។ ត្រូវហើយ។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់

ឥឡូវនេះគ្រាន់តែបិទភ្នែករបស់អ្នកដូចជាយើងច្រៀង។ លើកដៃឡើង។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់វ៉ារី។

135 ឥឡូវនេះ យើងអោនក្បាល ទៅវា។ អ្នកស្រលាញ់ទ្រង់ទេ? ទ្រង់ពិតត្រង់ក្នុងចិត្តអ្នកឬទេ? តើមានអ្វីមួយអំពីទ្រង់ទេ នោះពិតជាពិតមែនឬ? ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ដោយព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន បានបោះខ្សែជីវិតចេញពីកាល់វ៉ារី ហើយបានភ្ជាប់វាមកក្នុងចិត្តខ្ញុំ។

136 កុំភ្លេច បងប្រុស ត្រាំម៉ុន នឹងអធិប្បាយជូនពួកយើងនៅយប់នេះ ជារាត្រីរួម។ បើអ្នកស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ ចូរចុះមករួមជាមួយនឹងយើង។ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំនឹងនៅទីនេះជាមួយអ្នក។ នោះជាកូនប្រសាររបស់បងប្រុស តូនីហ្សាបែល។ បងប្រុសថម មកពីទ្វីបអាហ្វ្រិក កូនប្រុសរបស់គាត់ ជាក្មេងប្រុសស្រស់ស្អាត ល្អពិត គ្រីស្ទាននឹងមាំ ជាអ្នកអធិប្បាយតូចល្អ។

ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់វ៉ារី។

137 ខណៈពេលដែលយើងបានឱនក្បាលឥឡូវនេះ ដូចជាព្យាណូនឹងបន្តលេង។

138 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ យើងកំពុងរៀបចំចូលកម្មវិធីមួយផ្សេងទៀត ព្រះអម្ចាស់។ យើងសូមអរព្រះគុណទ្រង់ចំពោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបានមានបន្ទូលទៅកាន់ដួងចិត្តរបស់យើង។ ហើយយើងខ្ញុំសប្បាយចិត្តដែលទ្រង់បានធ្វើការនេះសម្រាប់យើង។ ហើយសូមកុំឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ត្រឡប់ជាមោឃៈឡើយ ប៉ុន្តែសូមឲ្យវាសម្រេចនូវអ្វីដែលទ្រង់មានបំណងចង់ធ្វើ។ សូមឲ្យវាស្ថិតនៅក្នុងចិត្តរបស់យើងទាំងអស់គ្នា ដើម្បីដឹងថាគ្រប់របស់ពិតនិងរបស់ដែលស្ថិតនៅស្ថិតស្ថេរមកពីព្រះ ឥតបង់លុយ ឥតគិតថ្លៃទេ។ ហេតុអ្វីបានជាយើងប្រយុទ្ធដើម្បីបានអ្វីៗ ហើយធ្វើឲ្យវាមានជីវិតនិងការស្លាប់បែបនេះ ដើម្បីរឿងដែលនឹងត្រូវវិនាស? ព្រះអម្ចាស់អើយ ចូរយើងតស៊ូបន្ថែមទៀត ដើម្បីអ្វីៗដែលមិនវិនាស ដែលមិនគិតថ្លៃ។ តម្លៃត្រូវបានបង់រួចហើយ និងស្វាគមន៍ការដេញថ្លៃ "អ្នកណាចង់បាន ឲ្យគាត់មកចុះ។"

139 ប្រទានពរដល់ផ្នែកបន្ថែមនៃកម្មវិធីនេះ។ សូមប្រទានមក ព្រ ះអម្ចាស់។ ហើយជួបគ្នានៅយប់នេះ។ ប្រទានពរដល់ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ សូមឱ្យមានការហូរចេញព្រះពរដ៏អស្ចារ្យ។ សូមឲ្យមនុស្សទាំងនេះ ដែលនឹងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រាដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ព្រ ះអម្ចាស់យេស៊ូវ សូមឲ្យពួកគេពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ សូមឲ្យមនុស្សទាំងនេះ ដែលបានលើកដៃឡើងប្រែចិត្ត នៅព្រឹកនេះ ពីអំពើបាបរបស់ខ្លួន សូមឲ្យពួកគេមកដល់ចូលទៅក្នុងសម្លៀកបំពាក់បុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយចូលទៅក្នុងអាងទឹក ហើយដើម្បីបង្ហាញដល់ពិភពលោកថា ពួកគេបានរួចពីបាបរបស់ពួកគេហើយ។ ហើយពួកគេកំពុងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដើម្បីឲ្យពួកគេបានចូលក្នុងសៀវភៅ។ សូមប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់។

140 សូមនៅជាមួយបងប្រុស ត្រាំម៉ុន យប់នេះ នៅពេលដែលគាត់នាំសារមកឱ្យយើង ថ្មីៗពីបល្ល័ង្ក។ ចាក់ប្រេងតាំងគាត់ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយនៅជាមួយយើង ពេលយើងទទួលការប្រកបរួបរួម។ សូមឲ្យចិត្តយើងស្អាតបរិសុទ្ធ កុំឲ្យមានសេចក្ដីសៅហ្មងក្នុងខ្លួនយើងឡើយ។ សូមឲ្យព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវបានសម្អាតយើងពីអំពើបាបទាំងអស់។ សូមប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់។ សូមឱ្យជំងឺចេញពីកណ្ដាលយើង ហើយផ្ដល់សេចក្ដីអំណរ និងសេចក្ដីសុខសាន្តដល់យើង។ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងទូលសូម។ អាម៉ែន។

ខ្ញុំស្រលាញ់...

141 តើអ្នកស្រលាញ់ទ្រង់ទេ? ឥឡូវនេះ សូមលើកដៃឡើងទៅកាន់ទ្រង់។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ដោយព្រោះ...

ឥឡូវឈានទៅមុខហើយចាប់ដៃអ្នកណាម្នាក់។

...ជាមុន... (វ័សុល ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។ ប្រសិនបើខ្ញុំស្លាប់នៅថ្ងៃនេះ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។)

ហើយបានទិញ...

ត្រូវហើយ ឈោងដៃទៅខាងស្ដាំ។

…ការសង្គ្រោះ
នៅកាល់វ៉ារី…

មិនអីទេ បងប្រុស នេវីល ជាមួយនឹងពាក្យរបស់គាត់។ ត្រូវហើយ។

ឥតបង់លុយ ឬ ឥតបង់ថ្លៃ KHM59-0802

(Without Money Or Without Price)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 2 សីហា 1959 នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG